

Το Ωνάσειο Γυμνάσιο Κολωνού σε δράση

Οι σημερινοί μαθητές – οι ενεργοί πολίτες του αύριο

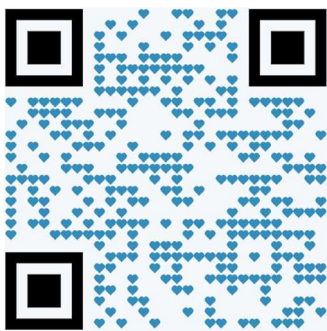
Οι σημερινοί έφηβοι ζούμε σε έναν κόσμο που αλλάζει γρήγορα και συχνά μας καλεί να πάρουμε θέση. Η ενεργός πολιτεότητα δεν σημαίνει μόνο να γνωρίζουμε τα δικαιώματά μας, αλλά να συμμετέχουμε, να συνεργαζόμαστε και να δρούμε για όσα μας αφορούν. Μέσα από σχολικές δράσεις μαθαίνουμε ότι η φωνή μας έχει αξία και ότι ακόμη και μικρές πρωτοβουλίες μπορούν να φέρουν αλλαγή.

Στο Ωνάσειο Γυμνάσιο έχουμε την ευκαιρία να συμμετέχουμε σε προγράμματα, ομίλους και δράσεις που μας βγάζουν από τη λογική της παθητικής παρακολούθησης. Ερχόμαστε σε επαφή με κοινωνικά και περιβαλλοντικά ζητήματα, δουλεύουμε σε ομάδες και μαθαίνουμε να αναλαμβάνουμε ευθύνη. Το σχολείο γίνεται έτσι ένας χώρος όπου η γνώση συνδέεται με την πράξη.

Στο αφιέρωμα που ακολουθεί, παρουσιάζουμε δράσεις και εμπειρίες που δείχνουν πώς η ενεργός πολιτεότητα μπορεί να ξεκινήσει από την τάξη και να συνεχιστεί στην κοινωνία.

Αλεξάνδρα Τρικαλλινού, Δανάη Φαλισέβσκι,
Συνοδινός Κωνσταντίνος

Εάν θέλετε να διαβάσετε την ηλεκτρονική μας έκδοση σκανάρετε παρακαλώ [εδώ](#):

Εικόνα δημιουργία με εργαλείο ChatGpt. Προτροπή: Μία εικόνα που να έχει σχέση με το σχολείο και τους μαθητές να αναλαμβάνουν τον ρόλο του Ενεργού Πολίτη. Σύνθημά μας: Μαθητές του σήμερα – Ενεργοί Πολίτες του αύριο. Η φωνή μας, μία φωνή για όλους.

Η φωνή μας – μία φωνή για όλους...

Τι σημαίνει, τελικά, να είσαι ενεργός πολίτης; Σημαίνει να ψηφίζεις όταν μεγαλώσεις; Να μιλάς για προβλήματα που συμβαίνουν μακριά από εσένα; Ή μήπως σημαίνει κάτι πιο απλό και πιο κοντινό;

Για εμάς, η ενεργός πολιτεότητα ξεκινά από την καθημερινότητά μας: από το σχολείο, την τάξη, την παρέα μας. Ξεκινά όταν δεν αδιαφορούμε, όταν παρατηρούμε τι συμβαίνει γύρω μας και αποφασίζουμε να πάρουμε θέση. Όχι με φωνές και βία, αλλά με σκέψη, διάλογο και δράση.

Μέσα από τις σχολικές μας δραστηριότητες μάθαμε ότι μπορούμε να είμαστε πολίτες ήδη από τώρα. Όταν συνεργαζόμαστε, όταν σεβόμαστε τη διαφορετικότητα, όταν υπερασπιζόμαστε το δίκαιο και το σωστό, κάνουμε πράξη την ενεργό πολιτεότητα. Δεν περιμένουμε να αλλάξει ο κόσμος μόνος του· προσπαθούμε να τον αλλάξουμε εμείς, έστω και λίγο. Ο καθένας βάζει το λιθαράκι του σε αυτό.

Η τάξη δεν είναι μόνο χώρος μάθησης. Είναι χώρος ιδεών, προβληματισμού και συμμετοχής. Από εκεί ξεκινούν οι πρώτες μας σκέψεις για την ειρήνη, τα ανθρώπινα δικαιώματα, το περιβάλλον, την ισότητα και τη δικαιοσύνη. Και όταν αυτές οι σκέψεις γίνονται πράξεις, τότε η μάθηση αποκτά πραγματικό νόημα.

Η σχολική μας εφημερίδα είναι το αποτέλεσμα αυτής της διαδρομής. Είναι η απόδειξη ότι οι μαθητές δεν είναι απλοί παρατηρητές, αλλά ενεργοί πολίτες του σήμερα. Με άρθρα, συνεντεύξεις, ρεπορτάζ και δημιουργικές δράσεις, δείχνουμε ότι η αλλαγή ξεκινά από μικρά βήματα.

Γιατί η ενεργός πολιτεότητα δεν είναι κάτι μακρινό ή δύσκολο. Είναι η επιλογή να μη μένουμε αμέτοχοι. Είναι το θάρρος να μιλάμε, να συμμετέχουμε και να δρούμε. Και αυτή η επιλογή μπορεί να ξεκινήσει από μια σχολική τάξη.

Η μάθηση γίνεται πράξη. Η φωνή μας, μία φωνή για όλους.

Περικλής Λαλιώτης, Χρήστος Καραντζιάς

Η επίσκεψη του Παναγιώτη Γιαννάκη στο ΔΗΜΩΣ Κολωνού

Τα όνειρα θέλουν προσπάθεια και πίστη
Αλ. Τρικαλλινού, Δ. Φαλισέβσκι, Α. Σόλλο, Π.
Λαλιώτης

Με ιδιαίτερη χαρά και ενθουσιασμό υποδεχθήκαμε στο σχολείο μας τον θρύλο του ελληνικού μπάσκετ και προπονητή Παναγιώτη Γιαννάκη.

Σελίδα 2

Η ενεργός πολιτεότητα είναι στάση ζωής: Μία συνέντευξη με τους «ειδικούς»

Περικλής Λαλιώτης, Κωνσταντίνος Μπούγας, Χρήστος
Καραντζιάς, Στέφανος Χροναίος

Η ομάδα της σχολικής μας εφημερίδας συνεργάστηκε με τον Όμιλο Ενεργών Πολιτών. Οι μαθητές/τριες του ομίλου μάς μίλησαν σαν «ειδικοί» για το τι σημαίνει ενεργός πολίτης.

Σελίδα 3

Μικρές πράξεις μεγάλες μορφές

Στο πλαίσιο του ομίλου σχολικής εφημερίδας ασχοληθήκαμε με ανθρώπους που έβαλαν ένα λιθαράκι για να κάνουν τον κόσμο μας καλύτερο και αποτελούν έμπνευση για εμάς.

Σελίδες 11-12

Παναγιώτης Γιαννάκης: Ο „Δράκος“ που Άλλαξε την Ιστορία του Ελληνικού Μπάσκετ

Γεννημένος στην Νίκαια Αττικής τον Ιανουάριο του 1959, ο Παναγιώτης Γιαννάκης είναι Έλληνας πρώην διεθνής καλαθοσφαιριστής και νυν προπονητής. Υπήρξε κορυφαίος πλέι μέικερ της εποχής του σε ευρωπαϊκό επίπεδο και μαζί με τον Νίκο Γκάλη αποτελούν τους σπουδαιότερους Έλληνες παίκτες. Αγωνίστηκε στην ομάδα του Ιωνικού Νίκαιας (1972-1984), του Άρη (1984-1993), του Πανιωνίου (1993-1994) και στην ομάδα του Παναθηναϊκού (1994-1996).

Ως αθλητής έχει κατακτήσει πολλούς τίτλους όπως τον τίτλο του Eurobasket το 1987, όπου και είχε καθοριστικό ρόλο, αγωνιζόμενος στην εθνική Ελλάδος. Το κύπελλο της Euroleague το 1996 με τον Παναθηναϊκό, το Κύπελλο Κυπελλούχων Ευρώπης το 1993 με τον Άρη.

Σημαντικό να αναφερθεί το γεγονός ότι έχει στεφθεί 7 φορές πρωταθλητής Έλλάδος με τις ομάδες του Παναθηναϊκού και του Άρη.

Κείμενο: Γιώργος Τσούτσας, Νικόλας Σταματόπουλος

Μετά το τέλος της καριέρας του ως παίκτης, συνέχισε ως προπονητής. Ως ομοσπονδιακός προπονητής οδήγησε την Εθνική Ελλάδα στην κατάκτηση του Ευρωμπάσκετ το 2005 και στη δεύτερη θέση στο Παγκόσμιο Πρωτάθλημα το 2006. Έτσι, έγινε ένας από τους λίγους ανθρώπους που κατέκτησαν σημαντικούς τίτλους τόσο ως παίκτες όσο και ως προπονητές. Ο Παναγιώτης Γιαννάκης αποτελεί πρότυπο για πολλούς νέους αθλητές, καθώς με σκληρή δουλειά, επιμονή και πίστη κατάφερε να γράψει ιστορία στο ελληνικό μπάσκετ.

«Τα όνειρα θέλουν προσπάθεια και πίστη» -

Μια ξεχωριστή συνέντευξη με τον Παναγιώτη Γιαννάκη

Με ιδιαίτερη χαρά και ενθουσιασμό το σχολείο μας, το ΔΗΜΩΣ Ημερήσιο Γυμνάσιο Κολωνού, υποδέχθηκε στο αμφιθέατρο Λυκείου τον θρύλο του ελληνικού μπάσκετ και προπονητή **Παναγιώτη Γιαννάκη**. Οι μαθητές και οι μαθήτρες του Γυμνασίου είχαν την ευκαιρία να ακούσουν από κοντά τις σκέψεις και τις εμπειρίες ενός ανθρώπου που έχει αφήσει το δικό του αποτύπωμα στον αθλητισμό και όχι μόνο.

Ερώτηση: Τι σας ώθησε να ασχοληθείτε με το μπάσκετ και πώς ξεκίνησε η πορεία σας;

Παναγιώτης Γιαννάκης: Από μικρός αγαπούσα πολύ τον αθλητισμό. Το μπάσκετ μπήκε στη ζωή μου σχεδόν αυθόρμητα, μέσα από το παιχνίδι με φίλους. Σιγά σιγά κατάλαβα ότι αυτό που κάνω με γεμίζει και θέλησα να το ακολουθήσω με σοβαρότητα και αφοσίωση.

Συνέντευξη: Άγγελος Σόλο, Δανάη Φαλισέβσκι, Αλεξάνδρα Τρικαλλινού. Φιλική συμμετοχή Σ.Π.

Ερώτηση: Ποιες αξίες θεωρείτε ότι διδάσκει ο αθλητισμός στους νέους ανθρώπους;

Παναγιώτης Γιαννάκης: Ο αθλητισμός διδάσκει πειθαρχία, συνεργασία, επιμονή και σεβασμό. Μαθαίνεις να δουλεύεις για έναν στόχο, να αντιμετωπίζεις δυσκολίες και να συνεχίζεις να προσπαθείς ακόμη κι όταν τα πράγματα δεν πάνε όπως τα θέλεις.

Ερώτηση: Τι θα συμβουλεύατε έναν νέο άνθρωπο που θέλει να πετύχει τα όνειρά του;

Παναγιώτης Γιαννάκης: Να πιστεύει στον εαυτό του και να δουλεύει καθημερινά για αυτό που θέλει. Τα όνειρα δεν πραγματοποιούνται από μόνα τους. Χρειάζονται προσπάθεια, υπομονή και πίστη.

Ερώτηση: Ποιος είναι ο ρόλος της ομάδας στην επιτυχία;

Παναγιώτης Γιαννάκης: Η ομάδα είναι το πιο σημαντικό στοιχείο. Κανείς δεν πετυχαίνει μόνος του. Όταν οι άνθρωποι συνεργάζονται, εμπιστεύονται ο ένας τον άλλον και μοιράζονται έναν κοινό στόχο, μπορούν να πετύχουν σπουδαία πράγματα.

Η ενεργός πολιτειότητα είναι στάση ζωής: Μία συζήτηση με τους «ειδικούς»

Η καλλιέργεια ενεργών και συνειδητοποιημένων πολιτών μέσα από έναν όμιλο

Ρεπόρτερ της σχολικής μας εφημερίδας συνεργάστηκαν με τον Όμιλο Ενεργών Πολιτών. Οι μαθητές/τριες του ομίλου μάς μίλησαν σαν «ειδικοί» για το τι σημαίνει ενεργός πολίτης, ποια είναι τα δικαιώματα και οι υποχρεώσεις μας, αλλά και γιατί αξίζει να συμμετέχουμε στα κοινά. Η συζήτηση ήταν ενδιαφέρουσα, γιατί καταλάβαμε ότι η ενεργός πολιτειότητα δεν είναι κάτι μακρινό: ξεκινά από την καθημερινότητά μας, το σχολείο μας και τις επιλογές μας.

Ποιες υποχρεώσεις και ποια δικαιώματα έχουμε ως ενεργοί πολίτες;

Καταρχάς, έχουμε υποχρέωση να σεβόμαστε το περιβάλλον. Δηλαδή να μην πετάμε σκουπίδια κάτω, να προσέχουμε τους κοινόχρηστους χώρους και να δίνουμε το καλό παράδειγμα και στους άλλους. Επίσης έχουμε υποχρέωση να σεβόμαστε τους συνανθρώπους μας και να ζούμε με κανόνες, ώστε η κοινωνία να λειτουργεί σωστά.

Όσο για τα δικαιώματα, ένα βασικό δικαίωμα είναι η ψήφος. Μάθαμε μάλιστα ότι η ψήφος δεν είναι μόνο δικαίωμα, αλλά θεωρείται και υποχρέωση, γιατί έτσι συμμετέχουμε στις αποφάσεις που μας αφορούν.

Πού ωφελεί η ενεργός πολιτειότητα;

Η ενεργός πολιτειότητα ωφελεί όλους, γιατί βοηθά να έχουμε ένα καλύτερο μέλλον. Αν οι πολίτες ενδιαφέρονται, ενημερώνονται και συμμετέχουν, τότε τα προβλήματα αντιμετωπίζονται πιο σωστά. Επίσης, μας βοηθά να μάθουμε πώς λειτουργεί η δημοκρατία και πώς μπορούμε να ακουστεί η φωνή μας. Και κάτι πολύ σημαντικό: δεν γίνεται να περιμένουμε μόνο από τους άλλους. Αν θέλουμε αλλαγή, πρέπει να ξεκινάμε και εμείς.

Ποια είναι τα χαρακτηριστικά ενός υπεύθυνου και ενεργού πολίτη;

Ένας υπεύθυνος πολίτης δεν είναι αδιάφορος. Προσέχει το περιβάλλον, σέβεται τους νόμους, σέβεται τους ανθρώπους γύρω του και προσπαθεί να βοηθά όπου μπορεί. Επίσης, ενημερώνεται πριν πάρει θέση, δεν πιστεύει εύκολα ό,τι ακούει και προσπαθεί να σκέφτεται κριτικά. Με λίγα λόγια, ένας ενεργός πολίτης νοιάζεται για τον τόπο του και για την κοινωνία, όχι μόνο για τον εαυτό του.

Αν κάποιος δεν έχει όλα τα δικαιώματα σε μια χώρα, έχει και λιγότερες υποχρεώσεις;

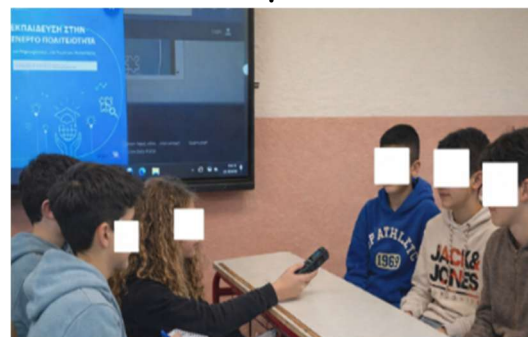
Συζητήσαμε ότι μπορεί κάποιος να μην έχει τα ίδια πολιτικά δικαιώματα, για παράδειγμα το δικαίωμα ψήφου, αν δεν έχει την αντίστοιχη υπηκοότητα. Όμως αυτό δεν σημαίνει ότι μπορεί να κάνει ό,τι θέλει. Όλοι οφείλουν να κινούνται μέσα στο πλαίσιο των νόμων.

Δηλαδή δεν γίνεται κάποιος να λέει «δεν ψηφίζω, άρα δεν έχω υποχρεώσεις» και να κάνει παράνομες πράξεις. Η κοινωνία χρειάζεται κανόνες για να υπάρχει ασφάλεια και δικαιοσύνη.

Είναι η ενεργός πολιτειότητα το ίδιο με τον εθελοντισμό;

Όχι ακριβώς. Ο εθελοντισμός είναι μέρος της ενεργού πολιτειότητας, αλλά δεν είναι το μόνο. Μπορείς να είσαι ενεργός πολίτης και με άλλους τρόπους: όταν ενημερώνεσαι, όταν συμμετέχεις, όταν υπερασπίζεσαι δικαιώματα, όταν βοηθάς να λυθούν προβλήματα στο σχολείο ή στη γειτονιά σου.

Τι θα συνέβαινε αν οι πολίτες ήταν αδιάφοροι και «έπαιρναν αποφάσεις από τον καναπέ»;

Αν όλοι ήταν αδιάφοροι, θα υπήρχαν περισσότερες συγκρούσεις και διχόνοιες. Θα καταστρεφόταν το περιβάλλον και θα υπήρχαν μεγαλύτερα κοινωνικά προβλήματα. Επίσης, θα κινδύνευε και η δημοκρατία, γιατί αν δεν συμμετέχουμε, τότε αποφασίζουν άλλοι για εμάς.

Καταλάβαμε ότι ακόμα και ένα άτομο μπορεί να κάνει τη διαφορά, ειδικά όταν εμπνέει και τους υπόλοιπους.

Ο υπεύθυνος του Ομίλου δήλωσε:

Μέσα από απλές πράξεις: συμμετοχή στις σχολικές διαδικασίες, σεβασμός στη διαφορετικότητα, ενδιαφέρον για όσα συμβαίνουν γύρω του, μπορούμε να συμβάλλουμε στη βελτίωση της κοινωνίας γύρω μας. Δεν χρειάζεται να περιμένουμε να μεγαλώσουμε για να είμαστε ενεργοί πολίτες.

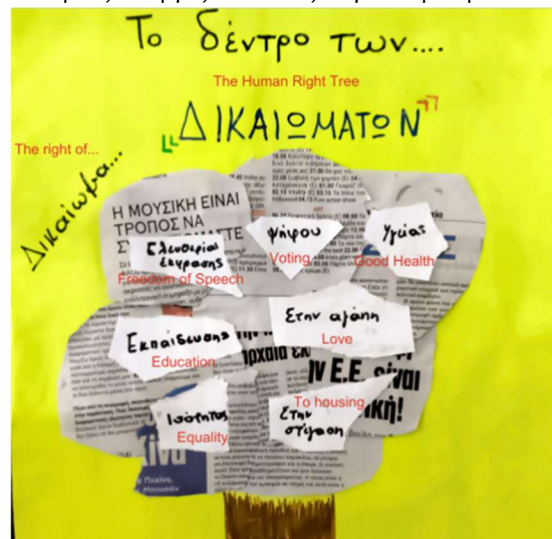
Η συζήτηση με τον Όμιλο Ενεργών Πολιτών μας έδειξε ότι η ενεργός πολιτειότητα δεν είναι κάτι «μόνο για τους μεγάλους». Ξεκινά από το πώς φερόμαστε στο σχολείο, στο σπίτι, στη γειτονιά μας. Και τελικά, η πιο σημαντική ιδέα είναι μία: αν θέλουμε να αλλάξει κάτι, πρέπει να συμμετέχουμε.

Ρεπόρτερ: Ηλίας Μπέρος, Κωνσταντίνος Μπούγας, Χρήστος Καραντζιάς, Στέφανος Χροναίος, Αλεξάνδρα Τρικαλλινού, Ν. Σταματόπουλος

Το δέντρο των ανθρωπίνων δικαιωμάτων

Ρεπορτάζ: Γιώργος Τσούτσας Όλγα Σταμάτη

Έργο της Όλγας Σταμάτη

Αφού συζητήσαμε για την σημασία τους, αναφέραμε δικαιώματα, όπως η προστασία από τη βία, η ελευθερία της έκφρασης, η μόρφωση, η υγεία και η ασφάλεια. Μετά τη συζήτηση, κάποιοι μαθητές και μαθήτριες δημιούργησαν τα «Δέντρα των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων», εικαστικά έργα όπου κάθε φύλλο αντιπροσωπεύει και ένα δικαίωμα που δεν πρέπει ποτέ να ξεχνιέται και πρέπει να ριζώνουν βαθιά στην κοινωνία μας.

Έργο Μυρτούς Καπώνη

Έργο της Αλεξάνδρας Τρικαλλινού

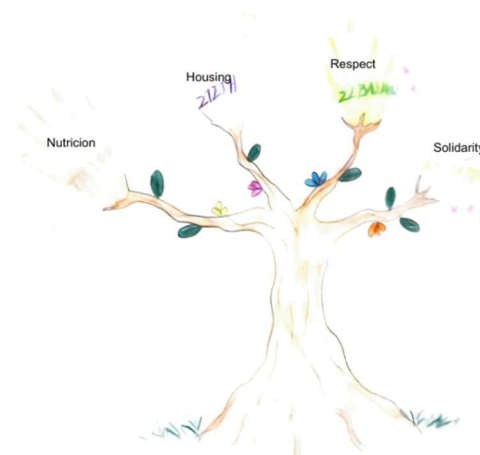
Οι εργασίες αυτές «ανέβηκαν» στο Twinspace του έργου, ώστε να τις μοιραστούμε με τα συνεργαζόμενα σχολεία, την Πολωνία, Πορτογαλία και Τουρκία, για να δείξουμε πώς αντιλαμβανόμαστε εμείς τη σημασία των δικαιωμάτων.

Δικαιώματα όπως το καθαρό νερό, ο καθαρός αέρας, η προστασία της φύσης και η πρόσβαση σε πράσινους χώρους αποτέλεσαν τη «ρίζα» της δημιουργίας τους.

Έργο της Μελίνας Μπιτσάνη

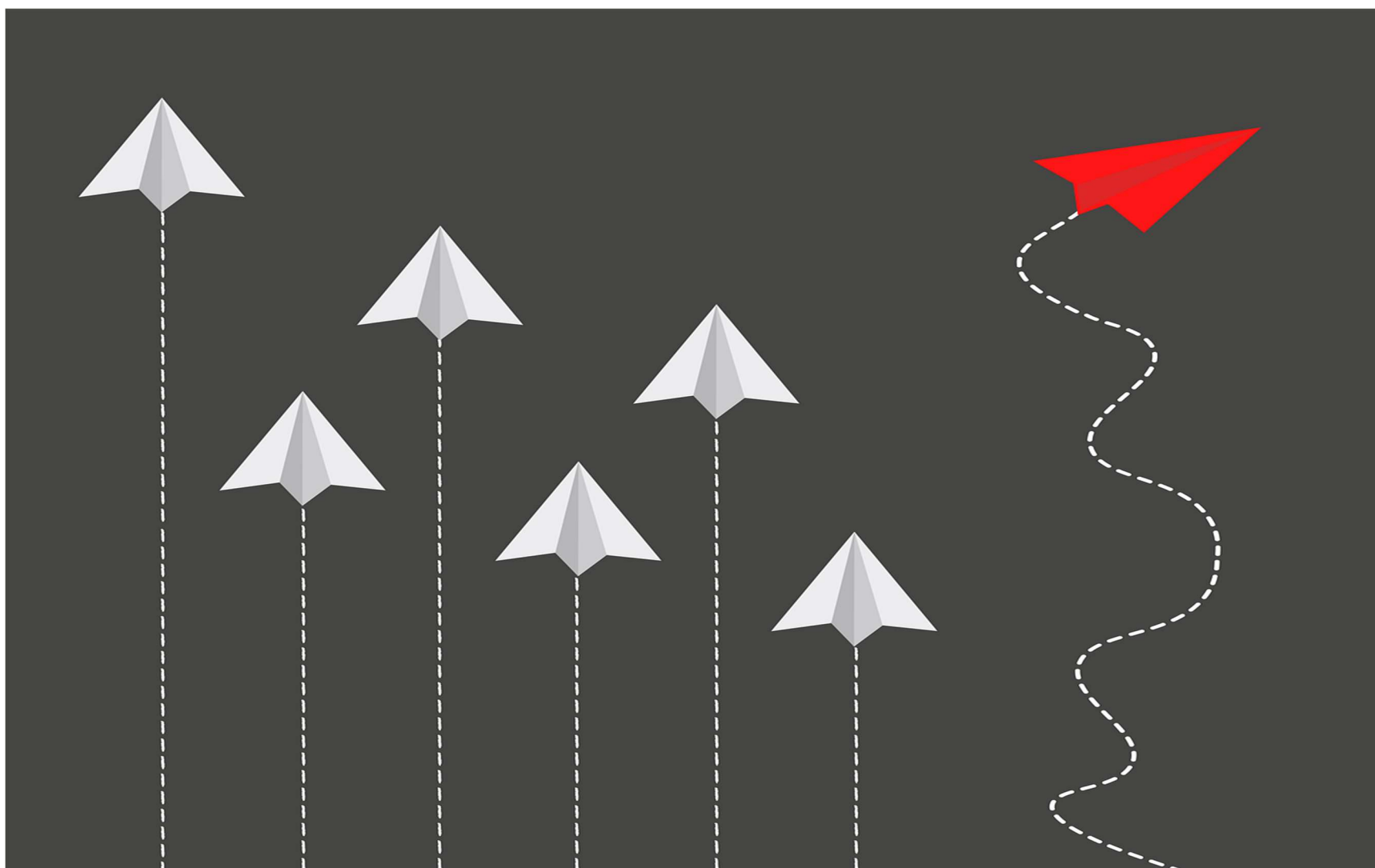

Με αυτόν τον τρόπο, θέλησαν να δείξουν ότι ο πλανήτης μας είναι κομμάτι της ζωής μας και ότι χωρίς περιβαλλοντική προστασία δεν μπορούν να υπάρξουν πραγματικά ανθρώπινα δικαιώματα. Παράλληλα, στο πλαίσιο της συνεργασίας μας με

Έργο της Κατερίνας Δημητρίου

τον Όμιλο Δορυφορικής Τηλεπικοινωνίας, οι μαθητές του ομίλου δημιούργησαν ένα δεύτερο δέντρο, αυτή τη φορά με έμφαση στα δικαιώματα που σχετίζονται με το περιβάλλον.

Σεβασμός στη διαφορετικότητα

Γιατί πρέπει να αποδεχόμαστε τους ανθρώπους όπως είναι!

Σε πολλά σχολεία, αρκετά παιδιά νιώθουν την ανάγκη να κρύβονται ή να αποφεύγουν τους άλλους εξαιτίας της εμφάνισής τους. Ο φόβος της κοροϊδίας ή του αποκλεισμού τα κάνει να νιώθουν άβολα και ανασφαλής, κάτι που επηρεάζει αρνητικά την ψυχολογία και την καθημερινότητά τους.

Ιδιαίτερα ευάλωτα είναι τα παιδιά που βιώνουν διαφορετικότητα στον τρόπο που μαθαίνουν, επικοινωνούν ή αναπτύσσονται, όπως παιδιά στο φάσμα του αυτισμού ή με σύνδρομο Down. Για να μπορέσει να αντιμετωπιστεί ένα παιδί με ειδικές ανάγκες είναι σημαντικό να απευθυνόμαστε σε ειδικούς, όπως τους σχολικούς ψυχολόγους, ή σε έναν ενήλικα που εμπιστευόμαστε, ώστε να στηρίξει και να βοηθήσει το παιδί να αισθανθεί ασφάλεια και αποδοχή. Ένας ακόμη σημαντικός τρόπος είναι να μιλήσουμε εμείς οι ίδιοι στο παιδί που βιώνει τον εκφοβισμό. Η απλή συζήτηση, η κατανόηση και η στήριξη

μπορούν να κάνουν μεγάλη διαφορά.

Παράλληλα, όταν υπάρχει άτομο που ασκεί bullying, είναι σημαντικό να του εξηγήσουμε ότι όλοι οι άνθρωποι δεν είναι ίδιοι και ότι η διαφορετικότητα δεν είναι κάτι αρνητικό. Ο σχολικός εκφοβισμός εμφανίζεται συχνά στο γυμνάσιο και στο λύκειο, όμως αυτό δεν σημαίνει ότι πρέπει να τον αποδεχόμαστε.

Δεν είναι σωστό να βλέπουμε παιδιά να υποτιμώνται και να αποκλείονται για τη διαφορετικότητά τους. Είναι άδικο να νιώθουν άσχημα για το χρώμα του δέρματός τους ή για την καταγωγή τους. Κανείς δεν επιλέγει αυτά τα χαρακτηριστικά και κανείς δεν πρέπει να κρίνεται γι' αυτά.

**Ο σεβασμός στον εαυτό μας καθοδηγεί την ηθική μας.
Ο σεβασμός για τους άλλους καθοδηγεί τους δρόμους μας.**

- Laurence Sterne

Κλείνοντας, ο σεβασμός στη διαφορετικότητα είναι βασικό στοιχείο μιας υγιούς και δίκαιης κοινωνίας. Αν δείξουμε κατανόηση, αποδοχή και ανθρωπιά, μπορούμε να κάνουμε το σχολείο έναν χώρο όπου όλοι αισθάνονται ασφαλείς και αποδεκτοί. Γιατί τελικά, η διαφορετικότητα δεν μας χωρίζει - μας κάνει μοναδικούς.

Κωνσταντίνος Συνοδινός & Άγγελος Σόλο (με τη συνδρομή του συμμαθητή μας Άγγελου Σ.)

Η ημέρα που αποφάσισα να μιλήσω...

Το ποτήρι έσπασε στο πάτωμα κι εγώ μετρούσα τα κομμάτια.
Ένα, δύο, τρία...

Ήταν πιο εύκολο να μετράω τα γυαλιά παρά να ακούω τις φωνές. Θυμάμαι τις στενάχωρες στιγμές που βίωνα όταν οι γονείς μου τσακώνονταν κάθε βράδυ, μόλις ο πατέρας μου γύριζε από τη δουλειά. Οι φωνές γέμιζαν το σπίτι και εγώ προσπαθούσα να κρυφτώ μέσα στη σιωπή μου.

Στο σχολείο, οι συμμαθητές μου κορόιδευαν την απόμακρη συμπεριφορά μου, τον απότομο και αρνητικό χαρακτήρα μου, την αποστασιοποιημένη σχέση μου με τους άλλους. Με ρωτούσαν: «Γιατί είσαι τόσο σιωπηλός;»

Κι εγώ απαντούσα με σοβαρό ύφος: «Δεν είμαι σιωπηλός. Απλώς έμαθα να συνυπάρχω με τη σιωπή». Απορούσαν. Δεν ανταποκρίνονταν. Αποχωρούσαν.

Χρόνια μετά, γνώρισα μια ξέγνοιαστη και όμορφη γυναίκα που με αγάπησε, και την αγάπησα. Δέχτηκε τον ιδιαίτερο χαρακτήρα μου. Όμως αυτό δεν κράτησε για πολύ. Κάποια στιγμή αγανάκτησε. Δεν μπορούσε να δεχτεί το κλίμα αποξένωσης που είχε δημιουργηθεί ανάμεσά μας και αποφάσισε να μου μιλήσει. Με ρώτησε για τη συμπεριφορά μου, για τον χαρακτήρα μου, για το παρελθόν μου. Ποτέ πριν δεν είχα νιώσει πως κάποιος ενδιαφερόταν πραγματικά για τα συναισθήματά μου. Τότε πήρα την απόφαση να της αποκαλύψω την αλήθεια.

Σιγά-σιγά άρχισα να αλλάζω. Όχι επειδή κάποιος με πίεσε, **αλλά επειδή κάποιος με άκουσε**. Και η ζωή μας εξελίχθηκε σε ένα παραμύθι με χαρούμενο τέλος.

Ιωάννα Σάλι

Το φως σου...

Διαφορετικότητα. Η διαφορετικότητα δεν είναι μια απλή λέξη. Είναι η προσωπικότητα ενός ανθρώπου, η δύναμη του. Νομίζω πως όλοι μας έστω και για μία φορά στη ζωή μας έχουμε νιώσει αυτή τη «σπαστική», εκνευριστική φωνούλα μέσα στο κεφάλι μας να λέει: Δεν μπορείς να είσαι αυτό που είσαι, ότι είσαι ένα λάθος, ότι δεν θα σε αποδεκτούν... Ότι, ότι, ότι!

ΦΤΑΝΕΙ ΠΙΑ! Σταμάτα να απολογείσαι γι' αυτό που είσαι.

Απλά να είσαι εσύ! Έχετε σκεφτεί ποτέ έναν κόσμο που όλοι θα ήταν ίδιοι; Ένας κόσμος μουντός, ασήμαντος... Ο κόσμος θα ήταν βαρετός αν ήμασταν όλοι ίδιοι. Ο καθένας έχει τη δική του πρωσοπικότητα και χαρακτήρα.

Μην αλλάξεις για κανέναν! Μην αφήσεις την δική τους ανάγκη για ομοιομορφία να πνίξει την ελευθερία σου! Σπάσε τις αλυσίδες κάθε ανασφάλειας!

Κάθε ιδιαιτερότητα που βλέπεις πάνω σου και νομίζεις πως πρέπει να κρύψεις, είναι αυτό ακριβώς που σε κάνει μοναδικό και αντικατάστατο. Η αλήθεια είναι μία: Όσο πιο αυθεντικός και αληθινός γίνεσαι, τόσο πιο φωτεινό γίνεται το φως σου. Και αυτό το φως, είτε τους αρέσει είτε όχι θα τους τραβήξει.

Όποιος δε σε αποδεχτεί γι' αυτό που είσαι απλώς δεν αξίζει πλέον να βρίσκεται στον κόσμο σου...

Μελίνα Μπιτσάνη

Η μοναδικότητα της διαφορετικότητας

Ο κάθε άνθρωπος είναι διαφορετικός από τον άλλον, αλλά όλοι μας είμαστε ίσοι. Κάθε κοινωνία έχει τα δικά της έθιμα, τη δική της γλώσσα, θρησκεία, τέχνες και τρόπο ζωής. Αυτές οι διαφορές κάνουν τον κόσμο πιο ενδιαφέρον και πιο πλούσιο.

Οι άνθρωποι διαφέρουν επίσης ως προς το χρώμα του δέρματος, τα εξωτερικά χαρακτηριστικά, τις σωματικές ικανότητες και τον χαρακτήρα τους. Όμως αυτές οι διαφορές δεν μας χωρίζουν. Αντίθετα, μας δείχνουν πόσο μοναδικός είναι ο καθένας μας.

Στον κόσμο υπάρχουν πολλές διαφορετικές θρησκείες και πνευματικές παραδόσεις. Μερικές από τις μεγαλύτερες είναι ο Χριστιανισμός, ο Βουδισμός, ο Ισλαμισμός και ο Ινδουισμός.

Κάθε μία έχει τη δική της ιστορία και τα δικά της πιστεύω. Τέλος, πρέπει να σεβόμαστε τη διαφορετικότητα των ανθρώπων, γιατί όλοι έχουμε την ίδια αξία. Η αποδοχή και ο σεβασμός μάς βοηθούν να ζούμε μαζί, με ειρήνη και κατανόηση.

Χρήστος Καραντζιάς

Παγκόσμια Ημέρα Ειρήνης

Η Παγκόσμια Ημέρα Ειρήνης γιορτάζεται κάθε χρόνο στις 21 Σεπτεμβρίου. Από το 2001 έχει καθιερωθεί και ως ημέρα παγκόσμιας κατάπαυσης του πυρός. Αυτό σημαίνει ότι εκείνη τη μέρα οι άνθρωποι καλούνται να σταματήσουν τη βία και να σκεφτούν την αξία της ειρήνης.

Βέβαια, αυτό δεν σημαίνει ότι σταματούν όλοι οι πόλεμοι στον κόσμο. Δυστυχώς, υπάρχουν ακόμα συγκρούσεις. Όμως αυτή η μέρα μάς θυμίζει πόσο σημαντική είναι η ειρήνη και πόσο ανάγκη έχουμε τον διάλογο αντί για τη βία.

Η Παγκόσμια Ημέρα Ειρήνης θεσπίστηκε από τον ΟΗΕ το 1981. Από τότε υπενθυμίζει σε κυβερνήσεις και πολίτες ότι η ειρήνη δεν χτίζεται μόνο μετά από καταστροφές, αλλά καθημερινά, με σεβασμό και κατανόηση.

Τέλος, αυτή η μέρα πρέπει να τιμάται από όλους, γιατί είναι πολύ σημαντικό να υπάρχει ειρήνη στη σημερινή εποχή. Η ειρήνη βοηθά τους ανθρώπους να ζουν καλύτερα και να συνεργάζονται χωρίς βία.

Άρθρο: Κωνσταντίνος Μπούγας & Στέφανος Χροναίος

Pixabay: <https://pixabay.com/photos/equality-scrabble-pride-lgbtqia-2495950/>

Ο αγώνας για την ισότητα

Η αδιάκοπη μάχη για τα ανθρώπινα δικαιώματα

Κάθε άνθρωπος, από τη γέννησή του, έχει δικαίωμα στη ζωή, την ελευθερία, την υγεία. Είναι θεμελιώδες το δικαίωμα όλων να έχουν πρόσβαση στην παιδεία, την εργασία, να μπορούν να ζουν ελεύθεροι και ασφαλείς. Όλα αυτά ακούγονται φυσιολογικά και αυτονόητα, αλλά δεν είναι. Μόλις το 1948, όταν έληξε ο Β' Παγκόσμιος Πόλεμος, αναγνωρίστηκαν όλα αυτά εγγράφως, με τη Διακήρυξη των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου. Ανεξαρτήτως καταγωγής, χρώματος, θρησκείας, σεξουαλικού προσανατολισμού ή αναπηρίας, όλοι μας πρέπει να απολαμβάνουμε ίσα δικαιώματα.

Κι όμως, ακόμα και σήμερα υπάρχουν πολλοί άνθρωποι που ζουν ως σκλάβοι. Αμέτρητες γυναίκες αντιμετωπίζονται ως αντικείμενα, λόγω της θρησκείας της χώρας τους. Παιδιά σκοτώνονται κάθε λεπτό εξαιτίας πολέμων. Παρόλο που αυτοί οι κανόνες έχουν θεσπιστεί, ο αγώνας για τα δικαιώματα και την ισότητα συνεχίζεται μέχρι και σήμερα σε αρκετούς τομείς.

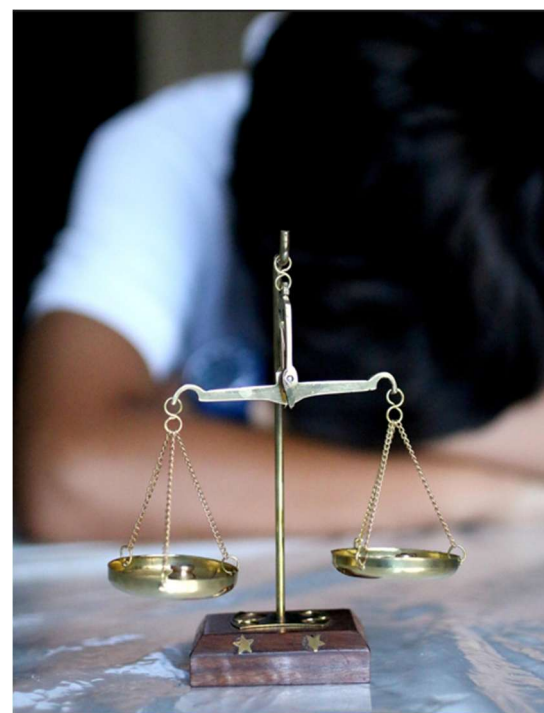
Μεγάλη μάχη δίνει το κίνημα "Woke" ή η "Woke κουλτούρα", που η κανονική τους μετάφραση είναι "ξύπνιος", αλλά σημαίνει ουσιαστικά να είναι κανείς

Συνέχεια από σελ. : Ο αγώνας για την ισότητα: Η αδιάκοπη μάχη για τα ανθρώπινα δικαιώματα

πολιτικά και κοινωνικά "ευαισθητοποιημένος". Αφορά τον κοινωνικό ρατσισμό και τις διακρίσεις και διεκδικεί ίσα δικαιώματα για όλους. Επιπλέον, υπάρχουν και μη κυβερνητικές οργανώσεις στην Ελλάδα, αλλά και διεθνώς, που έχουν συμβάλει σε αυτή τη μάχη, όπως η Εθνική Επιτροπή Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (ΕΕΔΑ), οι Γιατροί Χωρίς Σύνορα, η Διεθνής Αμνηστία κ.ά.

Όσο γίνονται πόλεμοι καταπατούνται τα ανθρώπινα δικαιώματα, άνθρωποι κινδυνεύουν να χάσουν την ζωή τους. Κάθε ψυχή έχει δικαίωμα στην ζωή, στη χάρη, έχει το δικαίωμα να ζει σε έναν κόσμο χωρίς φόβο, γιατί να το στερήσουμε αυτό από τους εαυτούς μας; Η αξιοπρέπεια κάθε ανθρώπου πρέπει να προστατεύεται. Αυτός δεν είναι απλά ένας κανόνας, αλλά ένας αγώνας που πρέπει να νικήσουμε όλοι μαζί!

Ρεπορτάζ: Μελίνα Μπιτσάνη

Ανθρώπινα Δικαιώματα:

Μια συνεχής μάχη για την ισότητα και τη δικαιοσύνη

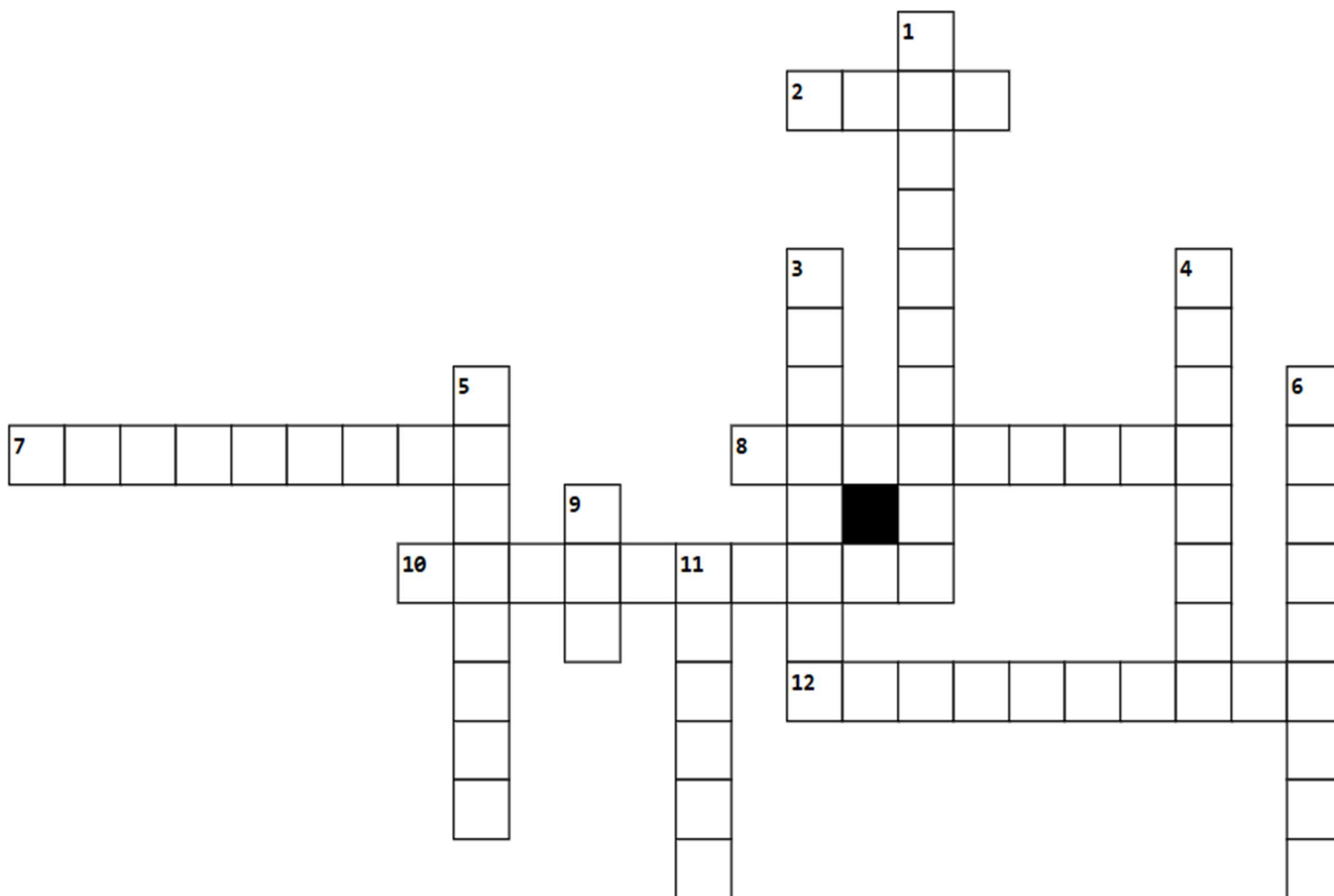
Τα ανθρώπινα δικαιώματα είναι οι βασικές ελευθερίες και τα δικαιώματα που πρέπει να έχουν όλοι οι άνθρωποι, χωρίς καμία εξαίρεση. Παρ' όλο που πολλές χώρες έχουν κάνει μεγάλα βήματα τα τελευταία χρόνια, η μάχη για την ισότητα και τη δικαιοσύνη συνεχίζεται μέχρι και σήμερα.

Στο σχολείο, στην εργασία και στην κοινωνία, υπάρχουν ακόμη περιπτώσεις όπου άνθρωποι αντιμετωπίζονται διαφορετικά λόγω του φύλου, της καταγωγής, της οικονομικής τους κατάστασης ή των πεποιθήσεών τους. Αυτές οι ανισότητες μάς θυμίζουν ότι η προστασία των δικαιωμάτων δεν είναι κάτι δεδομένο, αλλά κάτι που πρέπει να διεκδικούμε καθημερινά. Επίσης, πολλά παιδιά και έφηβοι συνειδητοποιούν μέσα από τέτοιες δράσεις ότι ο σεβασμός ξεκινά από μικρές, καθημερινές συμπεριφορές.

Πολλοί οργανισμοί, εθελοντές και νέοι άνθρωποι σε όλο τον κόσμο προσπαθούν να ενημερώνουν την κοινωνία, να στηρίζουν όσους αδικούνται και να πιέζουν για αλλαγές στους νόμους. Σημαντικό ρόλο έχουν και τα σχολεία, όπου μαθητές και μαθήτριες μαθαίνουν να σέβονται ο ένας τον άλλον και να μιλούν ανοιχτά για όσα θεωρούν άδικο.

Η μάχη για τα ανθρώπινα δικαιώματα δεν τελειώνει ποτέ. Όσο περισσότερο ενημερωνόμαστε και δραστηριοποιούμαστε, τόσο πιο κοντά ερχόμαστε σε έναν κόσμο όπου όλοι αντιμετωπίζονται με την ίδια αξία, τον ίδιο σεβασμό και την ίδια δικαιοσύνη. Είναι ευθύνη όλων μας να συμμετέχουμε σε αυτή την προσπάθεια.

Ρεπορτάζ: Μυρτώ Ελπίδα Καπώνη & Μαριτέση Βόγλη

Η Παγκόσμια Ειρήνη

Πόσο εξοικειωμένος είστε με έννοιες που σχετίζονται με την παγκόσμια ειρήνη;

Η ειρήνη δεν είναι απλώς η απουσία πολέμου· είναι ο σεβασμός, η συνεργασία και η αποδοχή του άλλου. Με αφορμή την Παγκόσμια Ημέρα Ειρήνης, δημιουργήσαμε ένα σταυρόλεξο που μας καλεί να σκεφτούμε λέξεις και αξίες που συνδέονται με την ειρηνική συνύπαρξη των ανθρώπων.

Εδώ θα βρείτε το διαδραστικό σταυρόλεξο!

Down

- 1. Ισότητα και σωστή μεταχείριση όλων
- 3. Τι χρησιμοποιούμε για να λύνουμε τις διαφορές μας χωρίς βία.
- 4. Στάση κατανόησης και αποδοχής των άλλων
- 5. Όταν μιλάμε και ακούμε ο ένας τον άλλον.
- 6. Προσωρινή διακοπή των συγκρούσεων
- 9. Οργανισμός που προωθεί τη συνεργασία των κρατών.
- 11. Κατάσταση χωρίς πόλεμο και βία

Across

- 2. Δέντρο που συμβολίζει την ειρήνη
- 7. Σύμβολο ειρήνης σύνήθως λευκό
- 8. Δικαίωμα να ζούμε χωρίς φόβο και καταπίεση
- 10. Προσπάθεια στήριξης και βοήθειας των άλλων
- 12. Κοινή προσπάθεια για έναν στόχο

Περικλής Μαριτέση Βόγλη, Νίκος Σταμότπουλος

Ο κύκλος των χαμένων ποιητών

Μία ταινία που μας μαθαίνει να «αδράττουμε την ημέρα»

Ο «Κύκλος των Χαμένων Ποιητών» απο το 1989 είναι η ταινία Dead Poets Society, με πρωταγωνιστή τον Robin Williams, που μιλά για έναν διαφορετικό καθηγητή σε ένα αυστηρό σχολείο αγοριών.

Ο καθηγητής ενθαρρύνει τους μαθητές του να σκέφτονται ελεύθερα, να αγαπούν την ποίηση και να ακολουθούν τα όνειρά τους, λέγοντάς τους «Carpe Diem» (να ζουν τη στιγμή). Τα παιδιά φτιάχνουν ξανά μια μυστική ομάδα ποίησης και αρχίζουν να εκφράζονται πιο ανοιχτά, όμως οι πιέσεις από το σχολείο και τις οικογένειές τους δημιουργούν προβλήματα και οδηγούν σε δύσκολες καταστάσεις.

Η ταινία Dead Poets Society έλαβε κυρίως θετικές κριτικές. Πολλοί

κριτικοί επαίνεσαν την ερμηνεία του Robin Williams, τη συγκινητική ατμόσφαιρα και τα δυνατά μηνύματα για ελευθερία, όνειρα και προσωπική επιλογή. Η ταινία κέρδισε και Όσκαρ Πρωτότυπου Σεναρίου. Ωστόσο, υπήρξαν και κάποιες πιο αρνητικές κριτικές που τη χαρακτήρισαν υπερβολικά συναισθηματική ή ρομαντικοποιημένη ως προς τον ρόλο του δασκάλου. Συνολικά, θεωρείται μία από τις πιο αγαπημένες ταινίες για την εκπαίδευση και τη νεανική αναζήτηση ταυτότητας.

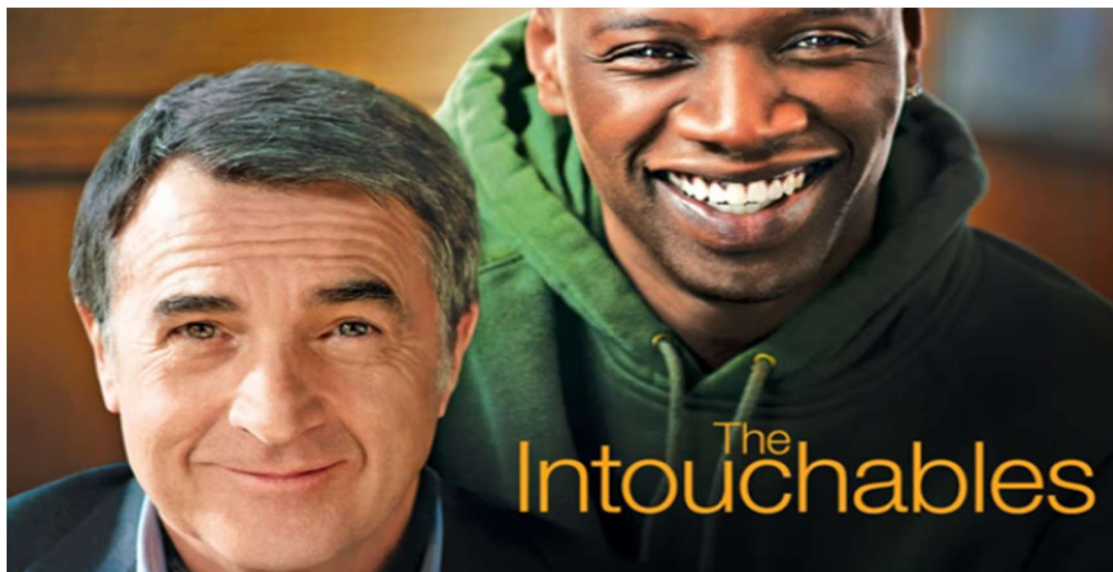
Το Dead Poets Society μου αφήνει μια πολύ ζεστή αλλά και βαριά αίσθηση μαζί. Με συγκινεί ο τρόπος που ο καθηγητής εμπνέει τα παιδιά να πιστέψουν στον εαυτό τους και να τολμήσουν να ζήσουν αληθινά: σε κάνει να σκέφτεσαι τι σημαίνει ελευθερία και αν έχεις κι εσύ το θάρρος να κυνηγήσεις τα όνειρά σου.

Πηγή: https://thecinema.gr/dead_poets_society/

Ταυτόχρονα, η εξέλιξη της ιστορίας με στενοχωρεί και με προβληματίζει, γιατί δείχνει πόσο δύσκολο είναι να πας κόντρα στις προσδοκίες των άλλων. Είναι από εκείνες τις ταινίες που σε κάνουν να νιώθεις έντονα και να τις σκέφτεσαι για καιρό μετά το τέλος τους.

Μαριτέση Βόγλη

Πηγή: <https://images.plex.tv/photo?size=large-1280&url=https:%2F%2Fmetadata-static.plex.tv%2Fd%2Fgracernote%2Fd9946239a4a791638182786952fd70e9.jpg>

Οι Άθικτοι: Η διαφορετικότητα μέσα από μία διαφορετική ματιά

Τη Δευτέρα, 1η Δεκεμβρίου, η εβδομάδα μας ξεκίνησε πολύ όμορφα. Το ΔΗΜΩΣ Γυμνάσιο Κολωνού επισκέφτηκε τον ιστορικό κινηματογράφο Τριανόν.

Με αφορμή την Παγκόσμια Ημέρα Ατόμων με Αναπηρία, στις 3/12/2025, οι μαθητές παρακολούθησαν την ταινία *Οι Άθικτοι*.

Είναι μια ταινία για την αναπηρία, τη φιλία και την ενσυναίσθηση. Πρόκειται για έναν άνθρωπο που έχει μείνει παράλυτος μετά από ένα σοβαρό ατύχημα. Η μόνη οικογένειά του είναι η κόρη του και κάποιοι ξεχασμένοι συγγενείς. Ο δεύτερος ήρωας είναι ένας άντρας με

διαφορετική καταγωγή, ο οποίος έχει δύσκολο παρελθόν και μικρή οικονομική ευχέρεια.

Οι δύο ήρωες δεν συναντιούνται τυχαία ούτε βάζουν στοίχημα· ο παράλυτος άντρας προσλαμβάνει τον άλλον ως βοηθό του. Στην πορεία, αρχίζουν να αναπτύσσουν μια πολύ στενή σχέση και ο καθένας, με τον δικό του τρόπο, βοηθά τον φίλο του να αντιμετωπίσει τις δυσκολίες του.

Η επίσκεψη είχε μεγάλη επιτυχία, καθώς ο στόχος ήταν οι μαθητές να λάβουν μεσα τα μηνύματα του σκηνοθέτη και να ευαισθητοποιηθούν πάνω στο θέμα της διαφορετικότητας.

Κατερίνα Δημητρίου

Όταν η εφηβεία γίνεται ιστορία: σκέψεις για τη σειρά Adolescence

Η σειρά **Adolescence** είναι ένα σύγχρονο κοινωνικό δράμα που με έκανε να σκεφτώ πολλά πράγματα για την εφηβεία και το πώς είναι να μεγαλώνεις σήμερα. Η ιστορία μιλάει για έναν 13χρονο μαθητή που κατηγορείται για ένα σοβαρό βίαιο περιστατικό απέναντι σε μια συμμαθήτριά του. Από εκεί και πέρα, η σειρά προσπαθεί να δείξει όχι μόνο τι έγινε, αλλά κυρίως το γιατί.

Αυτό που μου έκανε εντύπωση είναι ότι η σειρά δεν παρουσιάζει τον πρωταγωνιστή απλά σαν «κακό παιδί». Αντίθετα, δείχνει τα συναισθήματά του, την πίεση που νιώθει, την ενοχή, τον φόβο και τη σύγχυση. Παράλληλα, φαίνεται πως πολλές φορές οι μεγάλοι δυσκολεύονται να καταλάβουν πραγματικά τι περνάνε οι έφηβοι.

Η σειρά δείχνει επίσης πόσο μεγάλη επιρροή έχουν τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης στη ζωή μας. Τα σχόλια, τα likes και τα πρότυπα που βλέπουμε στο διαδίκτυο μπορούν να δημιουργήσουν άγχος και ανασφάλεια. Ένα ακόμη σημαντικό θέμα είναι η οικογένεια και η επικοινωνία ανάμεσα σε γονείς και παιδιά.

Κατά τη γνώμη μου, η σειρά **Adolescence** δεν είναι απλώς μια ιστορία για ένα άσχημο περιστατικό. Είναι μια υπενθύμιση ότι η εφηβεία είναι μια δύσκολη περίοδος γεμάτη αλλαγές. Θα την πρότεινα τόσο σε συμμαθητές όσο και σε γονείς, γιατί βοηθά να καταλάβουμε καλύτερα ο ένας τον άλλον.

Νίκος Σταματόπουλος

Μαλάλα Γιουσαφζάι Πώς ένα μολύβι και ένα μπλογκ μπορούν να αλλάξουν τον κόσμο

Πηγή:
<https://gr.pinterest.com/valkara55/%CE%B1%CF%80%CE%BF%CF%86%CE%B8%CE%B5%CE%B3%CE%BC%CE%B1%CF%84%CE%B1/>

Πώς ένα μολύβι και ένα μπλογκ μπορούν να αλλάξουν την ανθρωπότητα; Πώς ένα κορίτσι που γράφει σε ένα μπλογκ μπορεί να αλλάξει τη ζωή εκατομμυρίων κοριτσιών στο Πακιστάν; Η ιστορία της Μαλάλα Γιουσαφζάι δείχνει ότι αυτό είναι πραγματικά δυνατό.

Η Μαλάλα γεννήθηκε στις 12 Ιουλίου 1997 στην πόλη Μινγκόρα του

Πακιστάν. Σε ηλικία μόλις 11 ετών ξεκίνησε να γράφει σε ένα μπλογκ, στο οποίο περιέγραφε τη ζωή της στην πόλη της, στο Πακιστάν.

Την περίοδο εκείνη οι Ταλιμπάν είχαν πάρει τον έλεγχο της περιοχής και είχαν απαγορεύσει στα κορίτσια να πηγαίνουν στο σχολείο. Η Μαλάλα μέσα από το μπλογκ της μιλούσε για το πόσο σημαντικό είναι το δικαίωμα των κοριτσιών στη μόρφωση.

Τα επόμενα χρόνια έδωσε πολλές συνεντεύξεις σε μέσα ενημέρωσης, τόσο στη χώρα της όσο και σε άλλες χώρες, υποστηρίζοντας το δικαίωμα όλων των κοριτσιών να πηγαίνουν σχολείο. Σιγά σιγά έγινε γνωστή σε όλο τον κόσμο.

Το πρωί της 9ης Οκτωβρίου 2012, ένας άντρας πυροβόλησε τη Μαλάλα στο κεφάλι ενώ βρισκόταν μέσα στο σχολικό λεωφορείο. Τραυματίστηκε πολύ σοβαρά. Αρχικά νοσηλεύτηκε σε

νοσοκομείο στο Πακιστάν και αργότερα μεταφέρθηκε στο νοσοκομείο Queen Elizabeth στο Μπέρμιγχαμ της Αγγλίας για να συνεχίσει τη θεραπεία της. Η επίθεση αυτή προκάλεσε μεγάλη συγκίνηση και κύμα συμπαράστασης σε όλο τον κόσμο.

Το 2013 της απονεμήθηκε το Βραβείο Ζαχάρωφ και την επόμενη χρονιά, το 2014, τιμήθηκε με το Βραβείο Νόμπελ Ειρήνης για τον αγώνα της υπέρ της εκπαίδευσης των κοριτσιών. Έγινε έτσι ο νεότερος άνθρωπος που έχει κερδίσει ποτέ βραβείο Νόμπελ, σε ηλικία μόλις 17 ετών.

Η ιστορία της Μαλάλα μας δείχνει ότι ακόμη και ένα παιδί μπορεί να αλλάξει τον κόσμο. Με θάρρος, γνώση και πίστη στην εκπαίδευση, μπορεί κανείς να δώσει ελπίδα σε εκατομμύρια ανθρώπους.

Νικίτα Πάβελτσουκ

Πηγή εικόνας 1: Wikimedia Commons – Portrait of Ioannis Kapodistrias & Πηγή εικόνας 2: Wikimedia Commons – Portrait of Manto Mavrogenous

Μια πράξη αναγνώρισης: Ο Καποδίστριας και η Μαντώ Μαυρογένους

Η Μαντώ Μαυρογένους ήταν μια σημαντική μορφή της Ελληνικής Επανάστασης του 1821. Προερχόταν από πλούσια οικογένεια, όμως αφιέρωσε σχεδόν όλη την περιουσία της στον αγώνα για την ελευθερία της Ελλάδας. Χρηματοδότησε στρατιωτικά σώματα, βοήθησε στον εξοπλισμό πλοίων και συνέβαλε στην άμυνα της Μυκόνου. Παράλληλα, έστελνε επιστολές σε προσωπικότητες της Ευρώπης, προσπαθώντας να ενισχύσει το φιλελληνικό κίνημα και να κερδίσει υποστήριξη για τον ελληνικό αγώνα.

Μετά το τέλος της Επανάστασης, όμως, η Μαυρογένους είχε ξοδέψει μεγάλο μέρος της περιουσίας της και αντιμετώπισε οικονομικές δυσκολίες. Παρά τη μεγάλη της προσφορά στην Ελληνική Επανάσταση, η Μαντώ Μαυρογένους πέρασε τα τελευταία χρόνια της ζωής της μακριά από τη δόξα και την αναγνώριση που άξιζε.

Κείμενο: Θένια Παπαχαλαράμπος

Έχοντας ξοδέψει σχεδόν όλη την περιουσία της για τον Αγώνα, έζησε στην Πάρο με περιορισμένα μέσα. Πέθανε το 1840, αφήνοντας πίσω της ένα παράδειγμα ανιδιοτελούς προσφοράς και αγάπης για την πατρίδα.

Όταν ο Ιωάννης Καποδίστριας ανέλαβε τη διακυβέρνηση του νέου ελληνικού κράτους το 1828, αναγνώρισε την προσφορά πολλών αγωνιστών της Επανάστασης, ανάμεσά τους και της Μαντούς Μαυρογένους, τιμώντας τη συμβολή τους στον αγώνα για την ανεξαρτησία.

Η ιστορία αυτή μας θυμίζει πόσο σημαντικό είναι μια κοινωνία να θυμάται και να τιμά όσους αγωνίστηκαν για το κοινό καλό. Η προσφορά της Μαντούς Μαυρογένους αποτελεί ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα ανιδιοτέλειας και αγάπης για την πατρίδα.

Από τις δυσκολίες στην επιτυχία:

Το παράδειγμα του Γιάννη Αντετοκούνμπο

Ο Γιάννης Αντετοκούνμπο γεννήθηκε στις 6 Δεκεμβρίου 1994 στην Αθήνα από Νιγηριανούς γονείς και μεγάλωσε στα Σεπόλια μέσα σε δύσκολες οικονομικές συνθήκες. Η οικογένειά του αντιμετώπισε πολλές δυσκολίες, καθώς για αρκετά χρόνια δεν είχαν ελληνική υπηκοότητα και ζούσαν με πολύ περιορισμένα μέσα. Από μικρός βοηθούσε τους γονείς του πουλώντας μικροπράγματα στους δρόμους της πόλης, δείχνοντας υπευθυνότητα και δύναμη χαρακτήρα.

Τα πρώτα του χρόνια δεν ήταν εύκολα. Εκτός από τις οικονομικές δυσκολίες, πολλές φορές βρέθηκε αντιμέτωπος και με ρατσιστικές συμπεριφορές. Παρ' όλα αυτά, ο Γιάννης δεν τα παράτησε ποτέ. Με πίστη στον εαυτό του, σκληρή δουλειά και μεγάλη επιμονή συνέχισε να κυνηγά το όνειρό του.

Σιγά σιγά εξελίχθηκε σε έναν από τους κορυφαίους παίκτες μπάσκετ στον κόσμο. Κατέκτησε δύο φορές το βραβείο MVP της κανονικής περιόδου του NBA και το 2021 οδήγησε την ομάδα του, τους Milwaukee Bucks, στην κατάκτηση του πρωταθλήματος, κερδίζοντας και το βραβείο MVP των Τελικών.

Παρά τη μεγάλη επιτυχία και τη διεθνή αναγνώριση με το παρατσούκλι «Greek Freak», ο Γιάννης παραμένει ταπεινός και πολύ δεμένος με την οικογένειά του. Έχει τέσσερα αδέρφια, ανάμεσά τους τον Θανάση και τον Κώστα, που επίσης παίζουν επαγγελματικό μπάσκετ.

Η ιστορία του δείχνει ότι κάποιος μπορεί να ξεκινήσει από πολύ χαμηλά και να φτάσει πολύ ψηλά, αρκεί να έχει πίστη, επιμονή και να μην εγκαταλείπει ποτέ τα όνειρά του. Για αυτόν τον λόγο πιστεύουμε ότι ο Γιάννης Αντετοκούνμπο αποτελεί ένα πραγματικό πρότυπο για τα παιδιά της σημερινής εποχής.

Κείμενο: Γιώργος Τσούτσας

Γκρέτα Τούνμπεργκ: Όταν ένας νέος άνθρωπος μπορεί να αλλάξει τον κόσμο

Η Γκρέτα Τούνμπεργκ (πλήρες όνομα: Γκρέτα Τιντίν Ελεονώρα Έρνμαν Τούνμπεργκ, σουηδικά: Greta Tintin Eleonora Ernman Thunberg) αποτελεί μια από τις πιο εμβληματικές κι γνωστές ακτιβίστριες της ηλικίας της. Γεννημένη στη Σουηδία και μόλις 23 ετών έχει χαρακτηριστεί υπόδειγμα του παγκόσμιου ακτιβισμού των νέων και σύμβολο οικολογικής συνείδησης.

Γεννήθηκε στις 3 Ιανουαρίου του 2003. Κατάγεται από τον Σβάντε Αρρένιους, ο οποίος εκτίμησε πρώτος την επίδραση του φαινομένου του θερμοκηπίου στο κλίμα της γης.

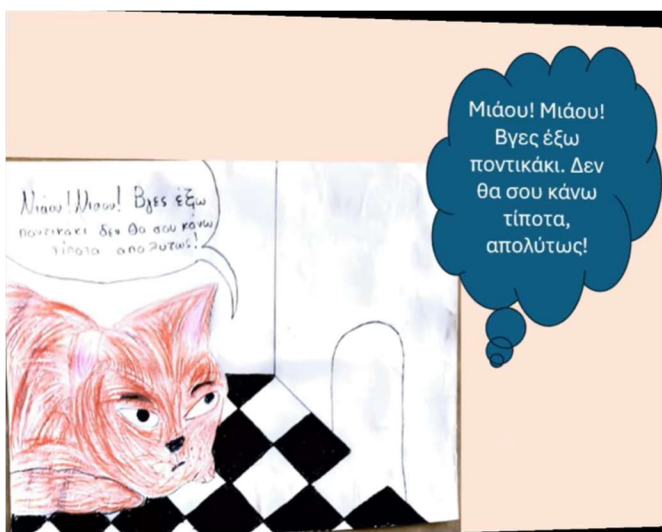
Η Γκρέτα ανέφερε σε ομιλία της στο TEDx το 2018 ότι έμαθε για την κλιματική αλλαγή στα 8 της και απορούσε γιατί γίνονται τόσα λίγα. Στα 11 εμφάνισε κατάθλιψη και αργότερα διαγνώστηκε με σύνδρομο Άσπεργκερ, ιδεοψυχαναγκαστική διαταραχή, ΔΕΠΥ και επιλεκτική αλαλία. Για να μειώσει το οικογενειακό ανθρακικό αποτύπωμα, επέμενε να γίνει χορτοφάγος και να αποφεύγει τα αεροπορικά ταξίδια.

Έγινε διεθνώς γνωστή το 2018 όταν ξεκίνησε σχολική απεργία έξω από το σουηδικό κοινοβούλιο, εμπνέοντας το παγκόσμιο μαθητικό κίνημα Fridays for Future. Μέσω ομιλιών σε διεθνή φόρα, όπως στον Οργανισμό Ηνωμένων Εθνών, και συμμετοχής σε διεθνείς κινητοποιήσεις, έχει ασκήσει πίεση σε κυβερνήσεις και θεσμούς να λάβουν πιο αυστηρά μέτρα για τη μείωση των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου και την εφαρμογή της Συμφωνίας των Παρισίων για το Κλίμα. Η δράση της επικεντρώνεται στην ανάδειξη της κλιματικής κρίσης ως επείγοντος παγκόσμιου ζητήματος και στην κινητοποίηση της κοινωνίας, ιδιαίτερα των νέων, για την προστασία του περιβάλλοντος.

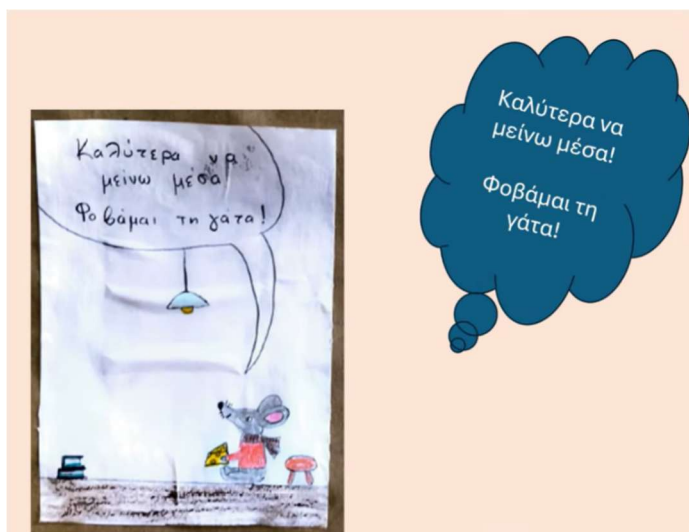
Κείμενο: Σταμάτη Όλγα

Πηγές: *Britannica, fridaysforfuture.org, climatechange (un.org)*

Εικόνα: *Canva*

Μιάου! Μιάου! Βγες έξω ποντικάκι. Δεν θα σου κάνω τίποτα, απολύτως!

Καλύτερα να μείνω μέσα! Φοβάμαι τη γάτα!

Πρέπει να βρω λύση, γιατί δεν νομίζω να βγει το ποντίκι

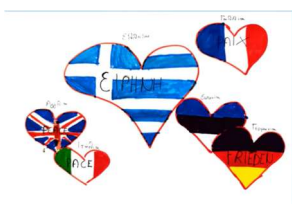
ΓΑΒ! ΓΑΒ! Έλα ποντικάκι! Μην φοβάσαι! Είμαι ο φίλος σου ο σκύλος. ΓΑΒ!

Είναι πολύ σημαντικό να ξέρεις ξένες γλώσσες στις μέρες μας! Εξασφαλίζεις και φαγητό!

Οι γλώσσες ως γέφυρες ανάμεσα στους λαούς

Γιορτάζοντας την ευρωπαϊκή ημέρα γλωσσών

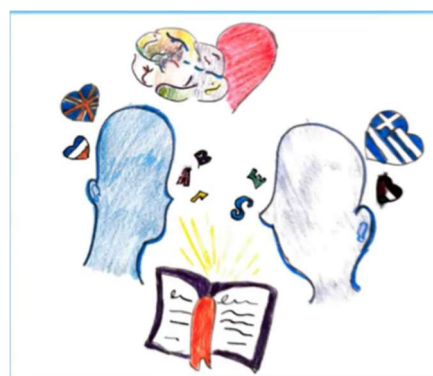
Mirjam Nilsson

Με αφορμή την Ευρωπαϊκή Ημέρα Γλωσσών 2025, οι μαθητές και οι μαθήτριες της Α΄ τάξης του ΔΗΜΩΣ Ημερησίου Γυμνασίου Κολωνού συμμετείχαμε σε μια πολύ όμορφη δράση για τις γλώσσες που μαθαίνουμε στο σχολείο..

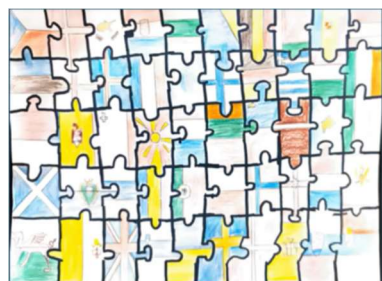
Μέσα από αυτή τη δράση καταλάβαμε ότι οι γλώσσες δεν είναι μόνο ένα μάθημα στο σχολείο. Είναι ένας τρόπος να γνωρίζουμε άλλους ανθρώπους, άλλους πολιτισμούς και νέες ιδέες. Οι γλώσσες μάς βοηθούν να επικοινωνούμε, να συνεργαζόμαστε και να καταλαβαίνουμε καλύτερα τον κόσμο γύρω μας.

Με τη βοήθεια των καθηγητριών μας των Γερμανικών, Γαλλικών και Αγγλικών, γνωρίσαμε καλύτερα τον κόσμο των γλωσσών και των πολιτισμών.

Στη δράση αυτή κάναμε πολλές δημιουργικές δραστηριότητες. Φτιάξαμε αφίσες και κόμικ, ψάξαμε γλωσσοδέτες στις ξένες γλώσσες αλλά και στη μητρική μας γλώσσα και προσπαθήσαμε να τους πούμε σωστά. Επίσης δημιουργήσαμε τραγούδια για τις γλώσσες και παρουσιάσαμε τις ιδέες μας στους συμμαθητές μας. Όλες αυτές οι εργασίες συγκεντρώθηκαν σε ένα βίντεο που δείχνει τη δουλειά που κάναμε.

Πρέπει να βρω λύση, γιατί δεν νομίζω να βγει το ποντίκι

Για εμάς ήταν μια πολύ όμορφη εμπειρία. Μάθαμε ότι κάθε γλώσσα είναι σαν μια γέφυρα που ενώνει τους ανθρώπους και ανοίγει νέους δρόμους για το μέλλον.

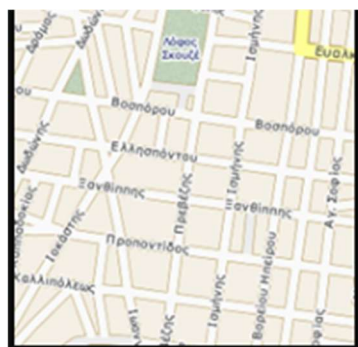
Εάν θέλετε να ακούσετε και τα τραγούδια μας ακολουθήστε τον σύνδεσμο:
<https://www.youtube.com/watch?v=MH86MI8O8no&t=1s>

Ρεπορτάζ: Μυρτώ Ελπίδα Καπώνη, Κατερίνα Δημητρίου & Μελίνα Μπιτσάνη

Κολωνός - ο τόπος μας

Ανακαλύπτοντας την πολιτιστική μας κληρονομιά

Κάνοντας μια βόλτα στη γειτονιά μας, μπορούμε να αντιληφθούμε την γοητεία του αστικού αυτού τοπίου. Παρά το δεδομένο της Πόλης, ο Κολωνός καταφέρνει και συνδυάζει τις ανέσεις της Αθήνας με μια

Πηγή: Google Maps

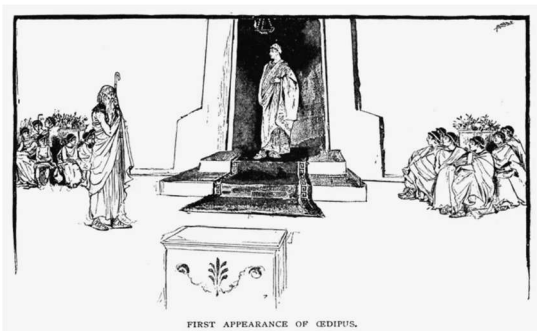
Η ιστορία του Κολωνού

Ο Ίππιος (ή Ίππειος) Κολωνός βρισκόταν στην πεδιάδα του Κηφισού, 10 στάδια (2 χλμ) προς βορράν του Διπύλου και ήταν κατάφυτος από ελαιόδεντρα.

Φωτογραφία: Γιώργος Τσούτσας & Όλγα Σταμάτη

Λεγόταν Ίππιος, γιατί εκεί βρισκόταν ο ναός του Ιππίου Ποσειδώνια, προστάτη του δήμου, που καταστράφηκε από τον Αντίγονο Γονατά το 265 π.Χ.. Υπήρχε επίσης βωμός της Ιππίας Αθηνάς, τέμενος των Ερινύων, ο τάφος του Οιδίποδα, καθώς και των Θησέα, Πειρίθου και Αδράστου. Εδώ ήταν και το άγαλμα του Κολωνού, που έδωσε το όνομά του στον δήμο.

Πηγή: <https://www.thoughtco.com/oedipus-tyrannos-by-sophocles-plot-summary-121065>

Η νεότερη εποχή

Στην νεότερη εποχή σημαντικές προσωπικότητες πέρασαν απ' τον Κολωνό όπως ο Γερμανός αρχαιολόγος Λούντβιχ Ρος που επισκέφτηκε την Αθήνα στα 1832-33, η Κριστιάνα Λιτ, μια Δανή που

Ρεπορτάζ: Όλγα Σταμάτη & Γιώργος Τσούτσας

έμεινε στην Αθήνα στα χρόνια του Όθωνα, μαζί με τον σύζυγό της Γερμανό θεολόγο και διδάκτορα φιλοσοφίας Άσμους Λιτ αλλά και ο συγγραφέας Χανς Κρίστιαν Άντερσεν. Οι δύο τελευταίοι έχουν να σημειώσουν για τον θάνατο του αρχαιολόγου Καρόλου Μύλλερ, που έχει ταφεί στον λόφο του Κολωνού:

“Στις 2 Αυγούστου πέθανε στην Αθήνα ο μεγάλος αρχαιολόγος Καρλ Ότφριντ Μύλλερ. Γύρισε άρρωστος από ένα ταξίδι που είχε κάνει μαζί με τον Ερνεστ Κούρτιους και τον Σέλλερ. Ο Λιτ τον έθαψε στο λόφο του Κολωνού, εκεί όπου τα παλιά τα χρόνια βρισκότανε ο ναός των Ευμενίδων και κοντά στην Ακαδημία που δίδασκε ο Πλάτωνας... Πάνω στο λόφο στήθηκε ένα ωραίο μαρμάρινο μνημείο.” – Κριστιάνα Λιτ

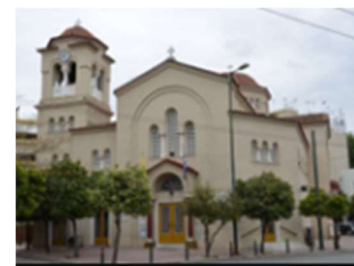
Φωτογραφία: Γιώργος Τσούτσας & Όλγα Σταμάτη-Χώρος ταφής των Κάρλ Ότφριντ Μύλλερ & Λένορμαν

“Ήμουν στον Κολωνό...Εδώ είναι θαμμένος ο Γερμανός Κ. Ο. Μύλλερ, που πέθανε πριν λίγο καιρό και που τόσα χρωστά σ' αυτόν η επιστήμη... Ακούμπησα στον υγρό τάφο...Ο βουνίσσιος αέρας κατέβαινε κρύος και τσουχτερός... Σ' ολοκλήρη τη φύση υπήρχε ένα μεγαλείο, που ούτε η Ελβετία μπορεί να σου προσφέρει.” - Χανς Κρίστιαν Άντερσεν

Αξιοθέατα:

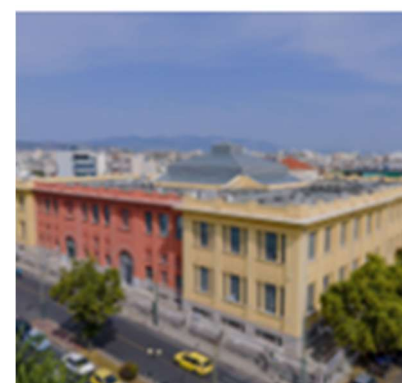
Στον λόφο του Κολωνού βρίσκονται τα μνημεία των δύο φιλελλήνων αρχαιολόγων: του Γερμανού Κάρολος Μύλλερ, έργο του Δανού αρχιτέκτονα Χριστιανός Χάνσεν, και του Γάλλου Σαρλ Λενορμάν, του οποίου η καρδιά έχει ταφεί σε μαρμάρινη λουτροφόρο υδρία, έργο του γλύπτη Μιχάλης Τόμπρος.

Στην περιοχή υπάρχουν επίσης η εκκλησία του Αγίου Κωνσταντίνου του Παλαιού, το εκκλησάκι της Αγίας Ελεούσας και η πλατεία Σωτήρης Πέτρουλας.

Εικόνα Ιερού Ναού Αγίου Κωνσταντίνου και Ελένης – Πηγή: https://iaath.gr/index.php?option=com_content&view=article&id=310:2010-06-03-06-44-18&catid=85:2010-05-17-07-42-03&Itemid=556

Στα όρια Κολωνού-Κολοκυνθούς βρίσκεται το Δημόσιο Καπνεργοστάσιο (1927), σημαντικό δείγμα βιομηχανικής αρχιτεκτονικής, που λειτούργησε έως το 1978 και σήμερα στεγάζει τη Βιβλιοθήκη της Βουλής.

Πηγή: Παλιό Καπνεργοστάσιο - <https://www.thetoc.gr/politismos/article/to-palio-kapnergostasio-sti-lenorman-egine-enas-sugchronos-xoros-politismou-tis-athinas---i-proti-ekthesi-eikones/>

Τέλος, στην οδό Ναυπλίου λειτουργεί το Θέατρο Επί Κολωνώ, σε διατηρητέο κτίριο του 1918 που παλαιότερα στέγαζε σχολείο.

Παλιά και τώρα

Πηγή: <https://www.bing.com/images/search?q=%cf%80%ce%b1%ce%bb%ce%b9%ce%ad%cf%82+%cf%86%cf%89%cf%84%ce%bf%ce%b3%cf%81%ce%ab1%cf%86%ce%af%ce%b5%cf%82+%ce%ba%ce%bf%ce%bb%cf%89%ce%bd%ce%bf%cf%8d&id=DA52E800621E7F52805F2E2C104C5A32E13BFF94&FORM=IACFIR>

Φωτογραφία: Όλγα Σταμάτη, Γιώργος Τσούτσας

Λειψυδρία: Κάθε σταγόνα μετράει

Στο πλαίσιο του ευρωπαϊκού προγράμματος eTwinning, αλλά και μέσα από το μάθημα της Φυσικής, τον Όμιλο Σχολικής Εφημερίδας και τον Όμιλο Δορυφορικής Τηλεπισκόπησης, οι μαθητές και οι μαθήτριες του σχολείου μας ασχοληθήκαμε με ένα πολύ σημαντικό ζήτημα της εποχής μας: τη λειψυδρία.

Η λειψυδρία είναι ένα παγκόσμιο πρόβλημα που συνδέεται άμεσα με την κλιματική αλλαγή και την αυξανόμενη ζήτηση νερού. Σύμφωνα με τα στοιχεία που μελετήσαμε, περίπου 2,2 δισεκατομμύρια άνθρωποι στον κόσμο δεν έχουν πρόσβαση σε ασφαλές πόσιμο νερό, ενώ μέχρι το 2050 έως και 5 δισεκατομμύρια άνθρωποι μπορεί να αντιμετωπίζουν σοβαρές ελλείψεις νερού. Παράλληλα, το 70% του γλυκού νερού χρησιμοποιείται στη γεωργία, γεγονός που δείχνει πόσο πολύτιμος είναι αυτός ο φυσικός πόρος για τη ζωή και την οικονομία.

Στην έρευνά μας εξετάσαμε επίσης πώς η κλιματική αλλαγή επιδεινώνει το πρόβλημα, καθώς οι υψηλότερες θερμοκρασίες, οι παρατεταμένες ξηρασίες και οι ακανόνιστες βροχοπτώσεις μειώνουν τα διαθέσιμα αποθέματα νερού. Ιδιαίτερη αναφορά κάναμε και στην Ελλάδα, η οποία ως μεσογειακή χώρα είναι ευάλωτη στη λειψυδρία, με ζεστά και ξηρά καλοκαίρια, συχνότερους καύσωνες και αυξημένες ανάγκες σε νερό, ιδιαίτερα τους καλοκαιρινούς μήνες λόγω του τουρισμού.

Για να κατανοήσουμε καλύτερα το πρόβλημα, προσεγγίσαμε το θέμα και μέσα από τη δορυφορική τηλεπισκόπηση. Μελετήσαμε πώς οι δορυφόροι μπορούν να παρακολουθούν τις αλλαγές στο κλίμα, τη βλάστηση, την υγρασία του εδάφους και τα αποθέματα νερού στη Γη. Έτσι συνειδητοποιήσαμε ότι η επιστήμη και η τεχνολογία μπορούν να μας βοηθήσουν να κατανοήσουμε καλύτερα τα περιβαλλοντικά προβλήματα και να αναζητήσουμε λύσεις.

Μετά την έρευνα και τη συζήτηση, αποφασίσαμε ότι δεν αρκεί μόνο να μάθουμε για το πρόβλημα, αλλά πρέπει και να ευαισθητοποιήσουμε και άλλους. Έτσι, μια ομάδα μαθητών δημιούργησε ένα infographic με τίτλο "Water Scarcity & Climate Change", στο οποίο παρουσιάζονται με απλό και κατανοητό τρόπο τα βασικά στοιχεία της έρευνάς μας: η παγκόσμια κρίση νερού, οι κοινωνικές συνέπειες, η σχέση με την κλιματική αλλαγή και οι τρόποι με τους οποίους μπορούμε όλοι να συμβάλουμε στη λύση του προβλήματος.

Το infographic δημιουργήθηκε στα Αγγλικά και αναρτήθηκε στο Twinspace του προγράμματος eTwinning, ώστε να το δουν και οι μαθητές από τα συνεργαζόμενα σχολεία της Ευρώπης. Μέσα από αυτή τη δράση καταλάβαμε ότι ακόμη και μικρές πρωτοβουλίες μπορούν να συμβάλουν στην ενημέρωση και την ευαισθητοποίηση για σημαντικά περιβαλλοντικά ζητήματα.

Τελικά μάθαμε κάτι πολύ σημαντικό: το νερό είναι ένας πολύτιμος πόρος και η προστασία του είναι ευθύνη όλων μας. Όπως γράψαμε και στο infographic μας, κάθε σταγόνα μετράει.

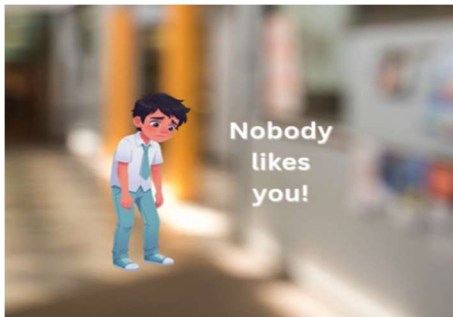
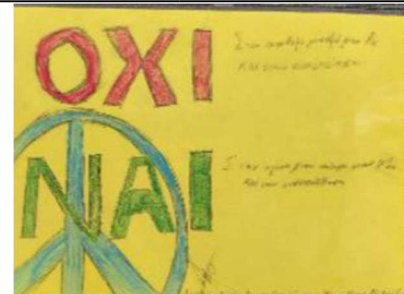
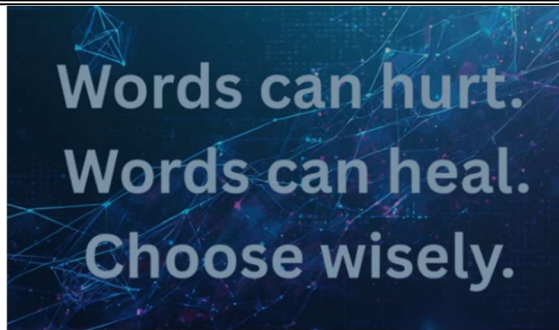

INFOGRAPHIC ΜΑΘΗΤΩΝ ΤΟΥ ΔΗΜΩΣ ΗΜΕΡΗΣΙΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΚΟΛΩΝΟΥ ΣΤΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ E-TWINNING ΚΑΙ ΕΧΕΙ ΑΝΑΡΤΗΘΕΙ ΣΤΟ TWINSFACE ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ ΜΕ ΤΟ ΟΝΟΜΑ:
Celebrating International Days

Ρεπορτάζ: Θένια Παπαχαλαμπους, Κωνσταντίνος Συνοδινός

Δράσεις ενάντια στη σχολική βία & τον εκφοβισμό

Δράσεις ενάντια στη σχολική βία και τον εκφοβισμό

Η σχολική βία και ο εκφοβισμός αποτελούν ένα σοβαρό κοινωνικό ζήτημα που επηρεάζει την ψυχική υγεία και την καθημερινότητα πολλών μαθητών/τριών. Για τον λόγο αυτό, το σχολείο μας υλοποίησε μια σειρά δράσεων ευαισθητοποίησης με στόχο να καλλιεργηθεί ένα κλίμα σεβασμού, αποδοχής και συνεργασίας στο πλαίσιο της συνεργασίας του Ομίλου Teen Talk και του τμήματος Α4.

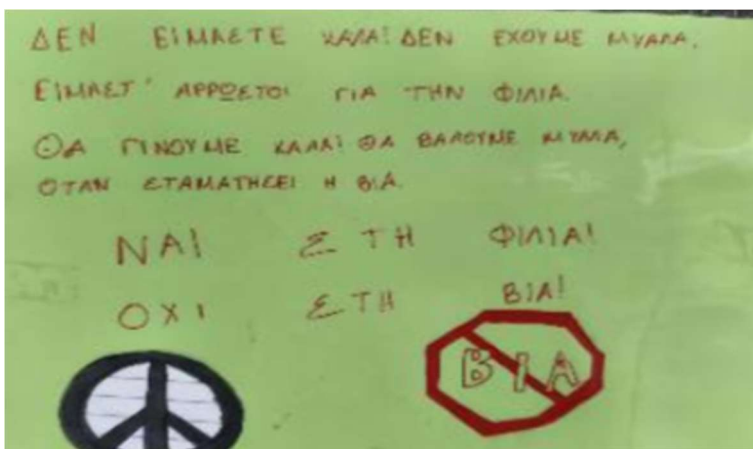
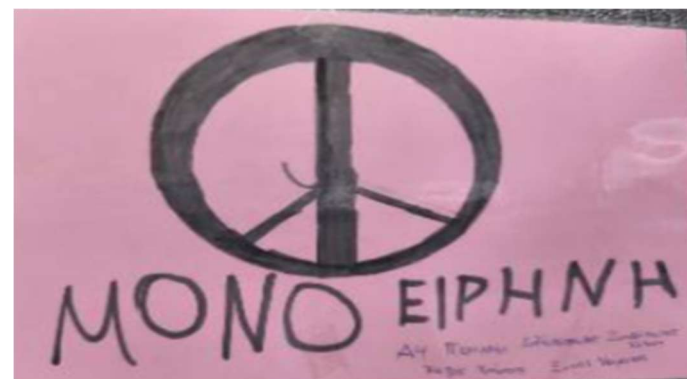
Οι δράσεις αυτές συνδέονται άμεσα με τους Στόχους Βιώσιμης Ανάπτυξης (ΣΒΑ) των Ηνωμένων Εθνών, και ιδιαίτερα με τον ΣΒΑ 4: Ποιοτική Εκπαίδευση, που προωθεί ασφαλή και συμπεριληπτικά σχολικά περιβάλλοντα, καθώς και με τον ΣΒΑ 16: Ειρήνη, Δικαιοσύνη και Ισχυροί Θεσμοί, που ενθαρρύνει την καλλιέργεια ειρηνικών και δίκαιων κοινωνιών.

Στο πλαίσιο των δράσεων, η ψυχολόγος του σχολείου κυρία Ι. Τσιμπούλου οργάνωσε προβολή της ταινίας *Wonder*, η οποία μεταφέρει ένα ισχυρό μήνυμα κατά του σχολικού εκφοβισμού και υπέρ της αποδοχής της διαφορετικότητας. Μετά την προβολή, πραγματοποιήθηκαν συζητήσεις βάσει φύλλου εργασίας με τους μαθητές, βασισμένες σε ειδικά σχεδιασμένο

ερωτηματολόγιο, ώστε να εκφράσουν σκέψεις και συναισθήματα σχετικά με τη φιλία, τον σεβασμό και τη συμπεριφορά μέσα στη σχολική κοινότητα.

Παράλληλα, οι μαθητές και οι μαθήτριες δημιούργησαν καλλιτεχνικά έργα και μηνύματα κατά της σχολικής βίας, τα οποία αναρτήθηκαν στον πίνακα ανακοινώσεων του σχολείου, μεταφέροντας το μήνυμα ότι το σχολείο πρέπει να είναι ένας χώρος ασφάλειας και αποδοχής για όλους.

Επιπλέον, στο πλαίσιο του προγράμματος eTwinning, οι μαθητές και οι μαθήτριες αποφάσισαν να δημιουργήσουν δύο μικρές ιστορίες (mini stories) ενάντια στον σχολικό

Τα παραπάνω έργα εκπονήθηκαν στα πλαίσια των αναφερόμενων δράσεων των ομάδων teen talk – Α4 - eTwinning

εκφοβισμό, σε συνεργασία με τις εκπαιδευτικούς των Γερμανικών και της Φυσικής. Μέσα από αυτές τις ιστορίες προσπάθησαν να δείξουν πώς μπορεί να αισθάνεται ένα παιδί που βιώνει εκφοβισμό, αλλά και πώς η υποστήριξη, η φιλία και η κατανόηση μπορούν να αλλάξουν μια δύσκολη κατάσταση.

Οι δράσεις αυτές μας υπενθυμίζουν ότι η αντιμετώπιση της σχολικής βίας δεν αφορά μόνο τους εκπαιδευτικούς, αλλά ολόκληρη τη σχολική κοινότητα. Όταν μιλάμε, συνεργαζόμαστε και δείχνουμε ενσυναίσθηση, μπορούμε να δημιουργήσουμε ένα σχολείο στο οποίο όλοι νιώθουν ασφαλείς και αποδεκτοί.

Ρεπορτάζ: Κατερίνα Δημητρίου & Μελίνα Μπιτσάνη

World Day of Tolerance: Η αποδοχή της διαφορετικότητας

Με αφορμή την Παγκόσμια Ημέρα Ανεκτικότητας (World Day of Tolerance), οι μαθητές και οι μαθήτριες του σχολείου μας συμμετείχαμε σε μια δράση στο πλαίσιο του ευρωπαϊκού προγράμματος eTwinning.

Η αφίσα αυτή είναι έργο των μαθητών/τριών που συμμετέχουν στο πρόγραμμα eTwinning

Στόχος της δραστηριότητας ήταν να σκεφτούμε πόσο σημαντικό είναι να σεβόμαστε ο ένας τον άλλον και να αποδεχόμαστε τη διαφορετικότητα.

Μέσα από αυτή τη δραστηριότητα καταλάβαμε ότι όταν συνεργαζόμαστε μπορούμε να δημιουργήσουμε κάτι όμορφο και να στείλουμε ένα σημαντικό μήνυμα: ότι το σχολείο μας πρέπει να είναι ένας χώρος όπου όλοι νιώθουν αποδεκτοί και σεβαστοί.

Στη δράση αυτή δημιουργήσαμε όλοι μαζί μια αφίσα για την ανεκτικότητα. Στην αφίσα γράψαμε συνθήματα, λέξεις και μικρά μηνύματα που μιλούν για τον σεβασμό, τη φιλία και τη συμπερίληψη. Ο καθένας από εμάς πρόσθεσε τη δική του ιδέα, ώστε η αφίσα να γίνει ένα συλλογικό έργο.

Η αφίσα μας μοιράστηκε και με τους μαθητές από τις άλλες χώρες που συμμετέχουν στο πρόγραμμα και αναρτήθηκε στο Twinspace του eTwinning, μαζί με τις δημιουργίες των ευρωπαίων συνεργατών μας.

Η δράση πραγματοποιήθηκε με την καθοδήγηση των εκπαιδευτικών Ιωάννας Κασίμη και Μαρίας Γουρζή, και μας βοήθησε να καταλάβουμε πόσο σημαντικές είναι οι αξίες της ανεκτικότητας, της συνεργασίας και της ειρηνικής συνύπαρξης.

Κείμενο: Κωνσταντίνος Συνοδινός, Στέφανος Χροναίος, Νικίτα Πάβελτσουκ

Κοινωνική επιχειρηματικότητα – Κυκλική οικονομία: ιδέες που μπορούν να αλλάξουν τον κόσμο

Τι θα γινόταν αν οι μαθητές μπορούσαν να δημιουργήσουν επιχειρήσεις που βοηθούν την κοινωνία; Στον Όμιλο Νεανικής Επιχειρηματικότητας του σχολείου μας αυτό ακριβώς προσπαθούμε να κάνουμε! Δεν φτιάχνουμε απλώς επιχειρήσεις, αλλά κοινωνικές επιχειρήσεις που προσπαθούν να λύσουν πραγματικά προβλήματα που βλέπουμε γύρω μας.

Μάλιστα, με τις ιδέες μας θα συμμετάσχουμε και σε μαθητικούς διαγωνισμούς επιχειρηματικότητας, όπου θα παρουσιάσουμε τις λύσεις που σκεφτήκαμε.

Η πρώτη επιχειρηματική ιδέα γεννήθηκε από κάτι που βλέπουμε κάθε μέρα: πολλοί νέοι περνούν πολλές ώρες μπροστά στο κινητό τους. Έτσι δημιουργήσαμε την ιδέα μιας εφαρμογής για κινητά, η οποία μέσα από προκλήσεις, παιχνίδια και δραστηριότητες ενθαρρύνει τους εφήβους να αφήσουν λίγο το κινητό και να κάνουν πιο δημιουργικά πράγματα, όπως αθλητισμό, δραστηριότητες με φίλους ή χόμπι. Η δεύτερη ιδέα έχει σχέση με το περιβάλλον. Πολλοί άνθρωποι δεν ξέρουν τι να κάνουν με τις παλιές ηλεκτρονικές συσκευές τους και συχνά τις πετούν στα σκουπίδια. Για αυτό σκεφτήκαμε μια εφαρμογή που θα βοηθά τους ανθρώπους να ανακυκλώνουν σωστά τις συσκευές τους, βρίσκοντας εύκολα σημεία ανακύκλωσης και μαθαίνοντας πώς μπορούν να επαναχρησιμοποιηθούν.

Μέσα από τον όμιλο καταλάβαμε κάτι σημαντικό: η επιχειρηματικότητα δεν είναι μόνο χρήματα και εταιρείες. Μπορεί να είναι και ένας τρόπος να βοηθάμε την κοινωνία και τον πλανήτη. Και ίσως, ποιος ξέρει; Μια ιδέα που ξεκίνησε από μαθητές να γίνει κάποτε μια λύση για πολλούς ανθρώπους.

Ρεπορτάζ: Περικλής Λαλιώτης & Αλεξάνδρα Τρικαλλινού & Μαριτέση Βόγλη

Τα λογότυπα των επιχειρήσεων:

Μία μικρή πράξη για τον πλανήτη μας – μία μεγάλη στιγμή για την ανθρωπότητα

Φωτογραφία: Stelios Tzetzias

Σε ένα από τα διαλείμματα του προγράμματός μας καθόμουν στην αυλή του σχολείου και κοιτούσα γύρω μου. Τότε παρατήρησα ότι στο προαύλιο υπήρχαν πολλά μικρά σκουπίδια: χαρτάκια, πλαστικά και περιτυλίγματα. Μου φάνηκε σαν να μην τα πρόσεχε κανείς και σκέφτηκα ότι ίσως τελικά κανείς δεν νοιάζεται για τον χώρο μας και για το περιβάλλον.

Κείμενο: Άγγελος Σόλο & Περικλής Λακιώτης

Τότε αποφάσισα να κάνω κάτι απλό. Σηκώθηκα και άρχισα να μαζεύω τα σκουπίδια από το έδαφος. Στην αρχή ήμουν μόνος μου. Μετά όμως ένα παιδί με είδε από μακριά, με έδειξε και κατέβηκε στην αυλή για να με βοηθήσει. Χωρίς να πούμε πολλά λόγια, αρχίσαμε μαζί να μαζεύουμε τα σκουπίδια.

Αυτή η στιγμή μου έδωσε μεγάλη χαρά και ελπίδα. Κατάλαβα ότι όταν ένας άνθρωπος κάνει κάτι καλό, μπορεί να παρακινήσει και άλλους να κάνουν το ίδιο. Μπορεί να ήταν μια μικρή πράξη, αλλά ήταν κάτι καλό για το σχολείο μας και για τον πλανήτη μας.

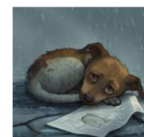
Η εικόνα έχει παραχθεί με το σχεδιαστικό εργαλείο Canva

Από το ημερολόγιο ενός αδέσποτου...

Δεν θυμάμαι πότε ακριβώς έμεινα μόνος. Τώρα υπάρχουν μόνο βιαστικά βήματα που περνούν δίπλα μου, βλέμματα που με αποφεύγουν και, καμιά φορά, μια κλωτσιά που με θυμίζει πως δεν ανήκω πουθενά.

Πεινάω συχνά. Όχι μόνο για φαγητό· πεινάω για μια λέξη τρυφερή, για κάποιον να σκύψει στο ύψος μου και να με κοιτάξει στα μάτια. Έχω μάθει να τρέχω όταν ακούω σακούλες να θροϊζουν, να ψάχνω σε κάδους, να παλεύω για ψίχουλα. Κι όμως, η μεγαλύτερη πείνα μου είναι να με φωνάξει κάποιος και να ξέρω πως αυτή τη φορά δεν θα φύγει.

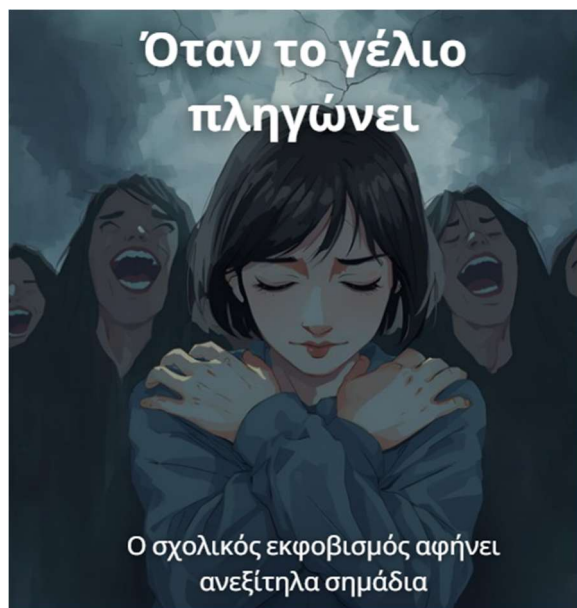
Τα βράδια κρυώνω. Κουλουριάζομαι σε γωνίες, κάτω από παγκάκια, πίσω από κάδους. Κάθε ήχος με κάνει να τινάζομαι. Κάθε σκιά μπορεί να κρύβει φόβο. Ο κόσμος είναι μεγάλος όταν δεν έχεις πού να γυρίσεις.

Κι όμως, ακόμα κουνάω την ουρά μου. Ακόμα ελπίζω. Γιατί βαθιά μέσα μου πιστεύω ότι ίσως αύριο κάποιος σταματήσει, απλώσει το χέρι του και μου πει «έλα». Κι αυτή τη φορά, το «έλα» να σημαίνει κάτι περισσότερο από μια στιγμή.

Κείμενο: Κωνσταντίνος Μπούγας

Η εικόνα έχει παραχθεί με το σχεδιαστικό εργαλείο Canva

Οι εικόνες Οι δημιουργήθηκαν με το Canva

Τα γέλια που δεν είναι αστεία...

Σήμερα πήγαινα στο σχολείο όταν ξαφνικά σταμάτησα. Από ένα στενάκι άκουγα γέλια. Όχι όμως χαρούμενα γέλια... Ήταν τα γέλια των λεγόμενων "mean girls". Και όταν ακούς τέτοια γέλια, συνήθως σημαίνει ότι κάτι κακό συμβαίνει.

Για μια στιγμή σκέφτηκα να συνεχίσω τον δρόμο μου. Όμως η περιέργεια —και ίσως κάτι μέσα μου που έλεγε «κοίτα τι γίνεται»— με έκανε να πλησιάσω.

Καθώς προχωρούσα προς το στενάκι από όπου ακούγονταν οι φωνές, σταμάτησα απότομα. Μπροστά μου είδα μερικά από τα πιο δημοφιλή κορίτσια του σχολείου να σπρώχνουν μια συμμαθήτριά μου. Έκαναν σχόλια και γελούσαν μεταξύ τους. Δεν άκουσα ακριβώς τι έλεγαν, αλλά δεν ήταν δύσκολο να καταλάβω.

Ήταν από εκείνα τα γέλια που δεν είναι καθόλου αστεία. Είναι γέλια που πληγώνουν.

Και τότε σκέφτηκα κάτι πολύ απλό: καμιά φορά το πιο δύσκολο πράγμα δεν είναι να γελάς μαζί με τους άλλους... αλλά να μην μένεις σιωπηλός όταν κάποιον τον κοροϊδεύουν.

Κείμενο: Αλεξάνδρα Τρικαλλινού & Δανάη Ξαλισέβσκι

Το αγόρι με τη ριγέ πιτζάμα...

Όταν η ιστορία μάς διδάσκει να μην επαναλάβουμε τα λάθη του παρελθόντος

Το *Αγόρι με τις Ριγέ Πιτζάμες* είναι μια ιστορία που με συγκίνησε πολύ. Μιλάει για τον Μπρούνο, ένα αγόρι που μετακομίζει με την οικογένειά του κοντά σε ένα στρατόπεδο συγκέντρωσης χωρίς να καταλαβαίνει τι συμβαίνει εκεί. Από την άλλη πλευρά του φράχτη γνωρίζει τον Σμουήλ, ένα παιδί της ίδιας ηλικίας, και παρόλο που τους χωρίζει ο φράχτης, γίνονται φίλοι.

Αυτό που μου έκανε μεγαλύτερη εντύπωση είναι ότι τα δύο παιδιά δεν καταλαβαίνουν το μίσος που υπάρχει γύρω τους. Για εκείνα η φιλία είναι πιο σημαντική από οτιδήποτε άλλο. Η ιστορία όμως έχει ένα πολύ συγκλονιστικό τέλος που μου προκάλεσε έντονα συναισθήματα, όπως λύπη, θυμό και μεγάλη συγκίνηση.

Πιστεύω ότι είναι μια ιστορία που αξίζει να δουν ή να διαβάσουν οι συμμαθητές μου, γιατί δείχνει πόσο άδικος ήταν ο πόλεμος και πόσο σημαντικό είναι να μην υπάρχει ρατσισμός και μίσος ανάμεσα στους ανθρώπους. Είναι μια ιστορία που σε κάνει να σκεφτείς και δύσκολα την ξεχνάς.

Μαριτέση Βόγλη

Το ημερολόγιο της Άννα Φρανκ – το κορίτσι που έζησε τον ρατσισμό και τη φρίκη του πολέμου

Η Άννα Φρανκ ήταν ένα εβραϊκό κορίτσι που έζησε την περίοδο του Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου. Για να γλιτώσει από τους Ναζί, κρυβόταν μαζί με την οικογένειά της σε ένα μικρό κρησφύγετο πίσω από μια βιβλιοθήκη στο Άμστερνταμ. Εκεί έζησαν για περισσότερα από δύο χρόνια με φόβο και προσοχή, γιατί αν τους ανακάλυπταν κινδύνευαν να συλληφθούν.

Η Άννα έγραφε καθημερινά στο ημερολόγιό της τις σκέψεις, τα όνειρα και τα συναισθήματά της. Παρόλο που ζούσε σε πολύ δύσκολες συνθήκες, δεν σταμάτησε να ελπίζει σε έναν καλύτερο και πιο δίκαιο κόσμο.

Δυστυχώς, το 1944 το κρησφύγετο προδόθηκε και η οικογένεια συνελήφθη. Μεταφέρθηκαν πρώτα σε φυλακή και μετά σε στρατόπεδα συγκέντρωσης. Η Άννα και η αδερφή της Μαργκότ κατέληξαν στο στρατόπεδο Μπέργκεν-Μπέλζεν, όπου οι συνθήκες ήταν πολύ δύσκολες. Εκεί αρρώστησαν και πέθαναν λίγο πριν τελειώσει ο πόλεμος.

Όμως η ιστορία της Άννας δεν ξεχάστηκε. Ο πατέρας της, που ήταν ο μόνος που επέζησε, δημοσίευσε το ημερολόγιό της. Το βιβλίο διαβάστηκε σε όλο τον κόσμο και μας θυμίζει πόσο σημαντικό είναι να υπάρχει ειρήνη, ελευθερία και σεβασμός στους ανθρώπους.

Κείμενο: Ιωάννα Σάλι

Διαβάζοντας το ημερολόγιο της Άννας Φρανκ ένιωσα μεγάλη συγκίνηση. Με στεναχώρησε πολύ το γεγονός ότι ένα κορίτσι σχεδόν στην ηλικία μας έπρεπε να ζει κρυμμένο και φοβισμένο λόγω του πολέμου. Παρόλα αυτά, με εντυπωσίασε το πόσο δυνατή και αισιόδοξη ήταν. Παρά τις δύσκολες συνθήκες, συνέχιζε να ελπίζει και να ονειρεύεται έναν καλύτερο κόσμο.

Το βιβλίο αυτό μας δείχνει πόσο σημαντικές είναι η ειρήνη, η ελευθερία και ο σεβασμός προς όλους τους ανθρώπους. Πιστεύω ότι αξίζει να το διαβάσουν οι συνομήλικοί μου, γιατί μέσα από την ιστορία της Άννας μπορούμε να μάθουμε πολλά και να σκεφτούμε πόσο σημαντικό είναι να μην επαναληφθούν τέτοια γεγονότα.

Wonder: Μία ταινία για τη δύναμη της καλοσύνης

Η ταινία *Wonder* είναι μια πολύ συγκινητική και όμορφη ιστορία που μιλάει για τη διαφορετικότητα, την αποδοχή και την καλοσύνη. Πρωταγωνιστής είναι ο Όγκι, ένα αγόρι που γεννήθηκε με μια σπάνια πάθηση στο πρόσωπο και αποφασίζει να πάει για πρώτη φορά σε ένα κανονικό σχολείο. Στην αρχή αντιμετωπίζει δυσκολίες, γιατί κάποιοι συμμαθητές του τον κοιτάζουν περίεργα ή τον κοροϊδεύουν. Σιγά σιγά όμως βρίσκει φίλους που τον αποδέχονται όπως είναι και τον στηρίζουν.

Αυτό που μας άρεσε περισσότερο είναι το μήνυμά της ταινίας: να μην κρίνουμε τους ανθρώπους από την εμφάνισή τους, αλλά από τον χαρακτήρα και την καλοσύνη τους. Η ιστορία του Όγκι δείχνει πόσο σημαντική είναι η στήριξη της οικογένειας και των φίλων στις δύσκολες στιγμές.

Πιστεύουμε ότι το *Wonder* είναι μια ταινία που αξίζει να δουν όλοι οι μαθητές, γιατί μας θυμίζει ότι μια μικρή πράξη καλοσύνης μπορεί να κάνει τη διαφορά.

Κείμενο: Άγγελος Σόλο & Περικλής Λακιώτης

Η εικόνα παρήχθη με το Canva

Οι πόλεμοι στον κόσμο και ο φόβος της καθημερινότητας

Τα τελευταία χρόνια ο κόσμος φαίνεται να ζει ξανά σε μια περίοδο έντασης και πολέμων. Πολλές συγκρούσεις συμβαίνουν σε διαφορετικά σημεία του πλανήτη και οι εικόνες φτάνουν καθημερινά στα σπίτια μας μέσα από την τηλεόραση και το διαδίκτυο.

Παρόλο που πολλές από αυτές τις χώρες βρίσκονται μακριά από εμάς, οι συνέπειες και ο φόβος επηρεάζουν και τη δική μας καθημερινότητα.

Ένα από τα πιο γνωστά παραδείγματα είναι ο πόλεμος ανάμεσα στη Ρωσία και την Ουκρανία που ξεκίνησε το 2022 και συνεχίζεται μέχρι σήμερα. Χιλιάδες άνθρωποι έχουν χάσει τη ζωή τους και εκατομμύρια έχουν αναγκαστεί να φύγουν από τα σπίτια τους για να σωθούν. Παράλληλα, ο πόλεμος αυτός επηρέασε και άλλες χώρες, αφού αυξήθηκαν οι τιμές της ενέργειας και πολλών βασικών προϊόντων.

Την ίδια στιγμή, η σύγκρουση ανάμεσα στο Ισραήλ και την Παλαιστίνη έχει προκαλέσει τεράστιες καταστροφές και ανθρώπινες απώλειες. Πολλές πόλεις έχουν βομβαρδιστεί και άμαχοι άνθρωποι, οικογένειες και παιδιά ζουν καθημερινά μέσα στον φόβο. Παράλληλα, η ένταση ανάμεσα στο Ιράν και το Ισραήλ έχει αυξηθεί πολύ και πολλοί φοβούνται ότι ο πόλεμος μπορεί να επεκταθεί ακόμη περισσότερο.

Σήμερα οι πόλεμοι δεν γίνονται μόνο με στρατιώτες στο πεδίο της μάχης. Χρησιμοποιούνται σύγχρονα όπλα, πύραυλοι και drones που μπορούν να χτυπήσουν στόχους από μεγάλες αποστάσεις. Συχνά ακούμε για επιθέσεις με drones ή για σειρήνες πολέμου που προειδοποιούν τους ανθρώπους να κρυφτούν σε καταφύγια. Ακόμη και σε περιοχές κοντά μας, όπως η Κύπρος ή η Μέση Ανατολή, ο φόβος μιας μεγαλύτερης σύγκρουσης είναι έντονος και πολλοί ανησυχούν μήπως ο πόλεμος επεκταθεί ακόμη περισσότερο.

Το πιο τραγικό όμως είναι ότι οι πόλεμοι επηρεάζουν κυρίως τους απλούς ανθρώπους. Οι οικογένειες χάνουν τα σπίτια τους, παιδιά μεγαλώνουν μέσα στον φόβο και πολλοί άνθρωποι αναγκάζονται να γίνουν πρόσφυγες. Οι απλοί πολίτες δεν φταίνε για τις συγκρούσεις, όμως είναι αυτοί που πληρώνουν το μεγαλύτερο τίμημα.

Για αυτό πολλοί άνθρωποι σε όλο τον κόσμο ανησυχούν για το μέλλον και φοβούνται ακόμη και το ενδεχόμενο ενός μεγαλύτερου πολέμου. Η ιστορία όμως μας έχει δείξει ότι ο πόλεμος δεν φέρνει πραγματικούς νικητές. Αυτό που χρειάζεται ο κόσμος είναι περισσότερη ειρήνη, συνεργασία και σεβασμός ανάμεσα στους λαούς.

Κείμενο: Αλεξάνδρα Τρικαλλινού, Δανάη Θεοδώρα Φαλιερίσκι, Μπούγας Κων/νος

Η εικόνα παρήχθη με το Canva

Τσέρνομπιλ

Στις 26 Απριλίου 1986, στις 1:23 τη νύχτα, σημειώθηκε μία από τις μεγαλύτερες πυρηνικές καταστροφές στην ιστορία στον πυρηνικό σταθμό του Τσερνόμπιλ, στην τότε Σοβιετική Ένωση (σημερινή Ουκρανία). Κατά τη διάρκεια ενός πειράματος στον αντιδραστήρα Νο4 έγινε μια τεράστια έκρηξη που απελευθέρωσε μεγάλη ποσότητα ραδιενέργειας στην ατμόσφαιρα. Περίπου 30 άνθρωποι πέθαναν αμέσως μετά την έκρηξη, ενώ σύμφωνα με τον Παγκόσμιο Οργανισμό Υγείας χιλιάδες ακόμη άνθρωποι πέθαναν αργότερα από ασθένειες που συνδέθηκαν με την ακτινοβολία.

Ο αντιδραστήρας που εξεργάγη ήταν τύπου RBMK, ένας αντιδραστήρας που χρησιμοποιούσαν κυρίως οι Σοβιετικοί. Η καταστροφή προκλήθηκε από συνδυασμό προβλημάτων: υπήρχαν σχεδιαστικά λάθη στον αντιδραστήρα, έγιναν σοβαρά λάθη από τους χειριστές κατά τη διάρκεια του πειράματος και το σύστημα ασφαλείας δεν λειτούργησε όπως έπρεπε. Όλα αυτά οδήγησαν στην έκρηξη και στην τεράστια περιβαλλοντική καταστροφή.

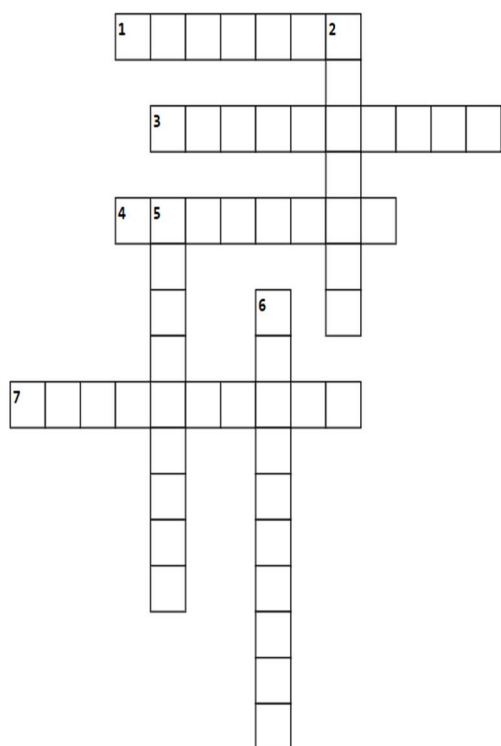
Οι συνέπειες του ατυχήματος δεν περιορίστηκαν μόνο στην περιοχή της Ουκρανίας. Η ραδιενέργεια ταξίδεψε με τα σύννεφα σε πολλές χώρες της Ευρώπης, ακόμη και στην Ελλάδα. Την εποχή εκείνη υπήρχε μεγάλη ανησυχία και πολλοί άνθρωποι φοβούνταν να καταναλώσουν τρόφιμα όπως το γάλα, τα λαχανικά ή το κρέας, γιατί υπήρχε ο φόβος ότι είχαν επηρεαστεί από τη ραδιενέργεια. Η τραγωδία του Τσερνόμπιλ έχει εμπνεύσει και πολλές ταινίες και σειρές, που προσπαθούν να δείξουν τι συνέβη εκείνη τη νύχτα και ποιες ήταν οι συνέπειες για τους ανθρώπους και το περιβάλλον.

Παρόλα αυτά, φαίνεται πως ο κόσμος δεν μαθαίνει πάντα από τα λάθη του παρελθόντος. Το 2011 σημειώθηκε ακόμη ένα μεγάλο πυρηνικό ατύχημα στην Ιαπωνία, στο εργοστάσιο της Φουκουσίμα. Επιπλέον, τα πυρηνικά όπλα εξακολουθούν να υπάρχουν και να χρησιμοποιούνται ως απειλή σε πολέμους.

Το Τσερνόμπιλ μας θυμίζει πόσο επικίνδυνη μπορεί να γίνει η τεχνολογία όταν δεν χρησιμοποιείται με προσοχή και πόσο σημαντικό είναι οι άνθρωποι να προστατεύουν τη ζωή και το περιβάλλον.

Πηγές: World Health Organization, International Atomic Energy Agency, Chernobyl disaster, Fukushima nuclear disaster, Chernobyl (τηλεοπτική σειρά)

Κείμενο: Στέφανος Χροναίος

Ενεργός Πολιτειότητα: Ένα σταυρόλεξο!

ΟΡΙΖΟΝΤΙΑ

1. Ίση μεταχείριση για όλους.
3. Το αντίθετο της αδικίας.
4. Όταν σέβεσαι τους άλλους γύρο σου.
7. Όλοι οι άνθρωποι τι έχουν ίδιο;

ΚΑΘΕΤΑ

2. Η διαφορετικότητα χρειάζεται .
5. Όλοι οι άνθρωποι είναι...
6. Διαχωρισμός των ανθρώπων βάσει χαρακτηριστικών τους

Η συντακτική μας ομάδα

Η σχολική μας εφημερίδα δημιουργείται από μια ομάδα μαθητών και μαθητριών που αγαπούν να γράφουν, να ψάχνουν θέματα και να εκφράζουν τις ιδέες τους.

Στον όμιλο της σχολικής εφημερίδας συνεργαζόμαστε για να γράψουμε άρθρα, ρεπορτάζ, παρουσιάσεις βιβλίων και ταινιών, αλλά και θέματα που αφορούν τη σχολική ζωή και την καθημερινότητα των νέων.

Σε κάθε τεύχος προσπαθούμε να παρουσιάσουμε διαφορετικά θέματα που μας ενδιαφέρουν και να μοιραζόμαστε τις σκέψεις και τις απόψεις μας με όλη τη σχολική κοινότητα. Μέσα από αυτή τη διαδικασία μαθαίνουμε να συνεργαζόμαστε, να συζητάμε ιδέες και να δημιουργούμε κάτι όλοι μαζί.

Στόχος μας είναι η εφημερίδα να είναι ένας χώρος όπου οι μαθητές μπορούν να εκφράζονται ελεύθερα, να ενημερώνονται και να μοιράζονται ιστορίες, προβληματισμούς και εμπειρίες από τη σχολική και την καθημερινή ζωή.

Μαζί με την υπεύθυνη καθηγήτριά μας, προσπαθούμε σε κάθε τεύχος να κάνουμε την εφημερίδα μας ακόμη καλύτερη.

Η συντακτική μας ομάδα αποτελείται από τους: Βόγλη Μαρία Αναστασία Α1, Δημητρίου Αικατερίνη Α1, Καπώνη Μυρτώ Ελπίδα Α2, Καραντζιάς Χρήστος Α2, Λαλιώτης Περικλής Α2, Μπιτσάνη Μελίνα Α3, Μπούγας Κωνσταντίνος Α5, Πάβελτσουκ Νικήτα Α4, Παρθενία Νεφέλη Παπαχαλαράμπους Α4, Σάλι Ιωάννα Α4, Σόλλο Άγγελος Α5, Σταμάτη Όλγα Γ3, Σταματόπουλος Νικόλαος Α5, Συνοδινός Κωνσταντίνος Α5, Τρικαλλινού Αλεξάνδρα Α5, Τσούτσας Γεώργιος Α5, Φαλισέβски Δανάη Θεοδώρα Α5 Χροναίος Στέφανος Α5

Υπεύθυνη καθηγήτρια Ομίλου Σχολικής Εφημερίδας: Ιωάννα Κασίμη

